

Vlaamsche Nieuws

Het best ingelicht en meest verspreid Nieuwsblad van België. - Verschijnt 7 maal per week

VOORNAAMSTE MEDEWERKERS:

Lode Baekelmans. — Jan Bruylants. — Mr Arth. Cornette.
— Vlt. De Meyere. — Ant. Moortgat. — Ary Delen. — e.a.

BESTUUR:

Hoofdpostel: Alfons BAUYENS
Beheerder: Ant. VAN OOSTRAET

BURELEN:

Roodestraat, 44, ANTWERPEN
Telefoon 1990

AANKONDIGINGEN:

Tweede bladz. per regel . 2.50
Derde id. id. . 1.00
Vierde bladz. per regel . 0.35
of volgens overeenkomst.
Doodsbericht . 5.00

Brieven van Zebedeus

IX.

Dat 'k mijnen «bebel» geroerd heb, als de verschillende punten van 't reglement besproken werden, dat zal u niet verwonderen, omdat ge weet hoe het nog in mijnen «meurg» zat, dat ze mij uit het bestuur hadden gehouden. Moedwilligheidshalve, om nogmaals een stadshuiswoord te gebruiken, heb ik dikwijls tegen Jef, en Mil en Klaas hun kar gereden en veel «proposities» in 't water doen vallen, die mij anders «amper» 'nen ja of 'nen neen zouden waard geweest zijn. Ze hadden gedacht dat die ouwe schoenlapper zoo maar in den hoek te «foeffelen» was, maar ze hebben gezien dat 'k geen kat was om zonder handschoenen aan te pakken en ze zullen me toekomende keer wel bij handgeklap in 't bestuur nemen!

Als 'k eens op 'pen avond na een vergadering, met den onderpresident van den Kring naar huis ging, dan heeft die mij geleerd wat ge doen moet als ge gaarne 'n plaatsken in 't bestuur zoudt willen bekomen. Dat 's doodgemakkelijk als ge van den spanader gesneden zijt. Ge moet maar babbelen, klinkt het niet dan botst het, maar 't moet tegen 't bestuur zijn. Dat doet altijd plezier aan 'nen hoop simpel leden, omdat zijlie er ook niet inzitten. Ge vindt niets goed van al wat het bestuur doet, ge breekt het af dat het stof in de buurt vliegt en ge mikt bijzonder op den eenen of den anderen van 't bestuur, ge spreekt en stemt tegen al zijn voorstellen, ge kleedt hem uit tot op zijn hemd in de vergaderingen en elders ook als ge 't kunt gedaan krijgen. De simpel leden zeggen dat ge gelijk hebt, dat ge de man zijt, er is weldra een ploegsken dat met u meedoet, en als de vent, dien ge zoo maar gedurig stom en lomp den duivel hebt aangedaan, er uittrekt of moet herkozen worden, dan krijgt gij zijn plaats. En 't schaap is in huis. Zoo doen ze dat in de politiek, ziet ge wel, en ik zei zoo in mijn eigen dat die streken bij de helden ook wel zouden pakken.

Ja, ik ben 'n ouwe schoenlapper, die nooit zijn eigen met iets gemoeid heeft, maar, sedert ik held geworden ben is dat stillekensaan veranderd en als ze mij nu in mijn heldhaftig hart treffen, dan trappen ze op mijn teenen, die in mijn eigen schoenen zitten, en aan mijn eigen werk heeft nooit iemand mogen «tuchteren».

Dat is zoo nog al eens gezegd, he, en dat heb ik heelemaal alleen gevonden! Het was al aan 't donker worden als de laatste artikels van 't reglement in den «cahier» van Mil opgeschreven werden en de oogen van Jef Lawijid heel klein begonnen te worden.

Wij dronken een pintje «wit» omdat 't verboden was nog genever te schenken. Jef had het zelf aan 'tist gezegd, maar dat belette niet dat hij er al meer dan eenen van vijf onder zijn «moustache», had laten doorslibberen. Hij had aan de «kwabbernooten» 'nen anderen naam gegeven en heette ze nu «scharpels», 'tist ge de bonnen, en in den kelder van 'tist ging hij er nu en dan eenen binnengieten.

Eindelijk stond het reglement op z'n pooten en 'n flesch met 'n bougie op de tafel, want 't was donker geworden en de gas werkte nog niet. Ge kondt ze wel aansteken, maar ze «broebelde» en floot en ze gaf bijna geen licht.

— We kunnen de vergadering nu sluiten, zei Jef Lawijid, als er niemand het woord meer vraagt.

— Ik vraag het woord, sprak Mil Kwaps, en voor een zeer belangrijk voorstel, dat ons allen dicht aan het hart moet liggen. Vooruitzien is regeeren. Het lijkt geen twijfel dat het in een korteren of langeren tijd kiezing zal zijn voor te stellen op de lijst der kandidaten daarbij «onbetuigd» laten? Is het niet een heilige plicht daar vooral de belangen onzer leden te gaan verdedigen? Ik zeg volmondig: Dat moeten we! Daarom heb ik de eer aan de geëerde vergadering voor te stellen op de lijst der kandidaten voor de eerstkomende verkiezing van den stedelijke raad een plaats voor een

onzer leden op te eischen, met des te meer recht daar onze maatschappij dan zonder twijfel honderden helden zal tellen.

Er werd geen woord gesproken. Iedereen dacht daarover na, zoo diep hij denken kon. 't Viel zoo onverwacht op onzen «knikker».

Ik vond dat Mil Kwaps wat te verging, te veel wilde in eenen keer. Held zijn is heel schoon, 't is eenieder niet gegeven, maar om op de kussens te zitten op 't stadshuis moet 'n mensch nu toch wat anders zijn ook, veel «spiritus» in zijn bol hebben, want 'n stad lijk Antwerpen besturen, dat is geen klein bier.

Ik zei dat allemaal hardop, maar toen werd Mil Kwaps kwaad gelijk 'n spinnekop en hij snauwde me toe:

— Ge weet niet wat ge «sjouwelt», Zebedeus. Ge denkt gij zeker dat 't nog gaat gelijk in uwen tijd, als alle rijke menschen en adellijke heeren in den Gemeenteraad mochten zitten, of advocaten, of doktoren, of kooplieden! Wij leven in een eeuw van democratie, echte democratie, en alle klassen der samenleving mogen hunne afgevaardigden in de openbare besturen doen opnemen, en geringe lieden, zelfs ongelooide menschen zijn er zoo goed op hun plaats, wanneer ze er maar iets vertegenwoordigen, als hooggeplaatste en ontwikkelde «individus». Zoo verstaan wij dat op onzen tijd!

Ik verstond er niets van en zag eens naar Klaas, die al lang genoeg op 't stadshuis is om er alles van te weten, en het deed me plezier als ik bemerkte dat hij lachte en zijn schouders optrok.

— De vriend Kwaps, zoo zei hij, «raisonneert» zoo perces of hij geen vel over zijn buik heeft, maar dat is toch gelijk, want zijn voorstel is niet aan te nemen, dat zal hij toch met mij moeten bekennen, zoodra ik hem een kleine vraag zal gesteld hebben... Laat mij spreken, als 't u belieft... Zeg mij eens, beste vriend, zullen er in onze maatschappij geen helden zijn van alle kleur: liberale helden, katholieke helden, socialistische helden, kristene-demokratische helden, anarchistische helden en nog in alle soorten van kapellekens ondervende helden? Op welke lijst zullen wij onzen kandidaat plaatsen? Nu, gij!

Mil Kwaps trok een gezicht gelijk 'n hond dien ze mostaard aan zijn tandvleesch hebben gesmeerd, en dat deed me plezier.

— Wel, nondedonne! schreeuwde Jef Lawijid, op de liberale lijst, wat is 't nu!

Maar Mil protesteerde, omdat hij 'n socialist is, en ik ook, omdat 'k van de Meeting ben, en Lowieken schudde van «neen» en Klaas haalde weer de schouders op, en 'tist zei niets omdat hij 'n stammebaas is, en de kleine in zijn wieg begon te janken gelijk een jonge kat die met haren steert «tusschen de deur» zit.

— Pak het eens, zei Jef, het «jong» is «muug» gelegen.

'tist deed het. Hij nam den kleine uit de wieg, lei hem in zijn arm, lachte er eens tegen, tikte met zijn vinger op het kind zijn frissche bolle wangen en stapte met den zuigeling heen en weer door de herberg... Het deugnietje bezag met groote oogen het verrompeld gezicht van 'tist en moet het pleizant gevonden hebben, want 't lachte ook en zweeg...

Dat deden wij ook en 't was heel stil in 't «Trapeken-op». Ieder begreep dat het er niet pluis uit zag, dat de «Belanghebbenden van 't Bombardement» om, zeep gingen, nu men over politiek begon te spreken...

Toen heeft Mil Kwaps — 't is 'n kerel, ik moet het bekennen — de «situa-tie» gered.

— Waarde medeleden, zoo heeft hij uitgeroepen, daar is zoo plotseling een «lumineus» gedacht in mij opgezegen! Schrik niet als ik u voorstel onze maatschappij te ontbinden. Ja, ik stel u voor de «Belanghebbenden van 't Bombardement» te laten vlieten... Ja maar, neen, laat mij voort mijn denkbeelden uiteenzetten... Reeds geruimen tijd wordt er zoo hier en daar, door menschen die wat te zeggen hebben op politiek gebied, ge-

sproken over het stichten eener nieuwe partij, waarin alle «opinies» zouden vertegenwoordigd zijn, zoo 'n soort politieke coöperatief, een vereniging van politieke onderlingen bijstand, en waarvan alleen de Antwerpenaars, die het bombardement hebben bijgewoond, lid zouden kunnen worden... In 't groot hebben wij in 't klein hebben willen doen. Ik denk, vrienden, dat het oogenblik thans gekomen is om dat ideale denkbeeld te verwezenlijken! Laat ons het doen, vrienden! Het oogenblik is plechtig!... Laat ons de partij oprichten van de «gebevenen», om de belangen dezer moedige medeburgers te behartigen en bij de kiezing eene lijst van krante Antwerpenaars voor te brengen, die getoond hebben wat ze durven... Wie zal er stemmen tegen de kandidaten der heldenpartij?

— Al degeen die gaan loopen zijn, zei Klaas droogweg.

— Die zullen den moed niet hebben eene partij te stichten, kreet Mil... Laat dadelijk hooren of wij het doen, want, zegt ge neen, dan ga ik er mee op 'n ander... Het denkbeeld is te schoon, om het niet te verwezenlijken...

— Een maatschappij of 'een partij, 't is mij eender, zei Klaas. Ik stem er voor...

We zeiden dan ook maar «ja», als 't toch eender was, en de nieuwe partij was «juist» gesticht met algemeene stemmen, toen Jef Lawijid opstond en barsch sprak:

— 't Is tijd om te sluiten. Ik ben wel niet in dienst, maar 'k zal me verplicht zien een collega te roepen, om proces-verbaal op te maken tegen 'tist, als ge nog 'nen second langer hier blijft. En 'k zal dan moeten doen «constateeren» dat er hier genever verkocht wordt...

We maakten ons spoedig uit de voeten, want we kenden Jef Lawijid, en lieten 'tist alleen, met den kleine en Lowieken...

Ik heb thuis nog wat geëten en dan ben ik maar gaan slapen... Ik kon in langen tijd geen oot doen, want er lag iets zwaar op mijn hart, omdat ik me gedurig afvroeg of ik wel in «conscientie» bij een nieuw partij mocht gaan, al was 't dan ook een heldenpartij...

Ik geraakte op 't laatste in 't slaap, tot in 't helle van den nacht, maar als ik dan wakker schoot, brak het koud zweet mij uit...

Wat er gebeurd was?... Den eersten keer sedert meer dan tweeën-veertig jaar had ik vergeten het petrollampje van On-Lieve-Vrouwen op 't hoeksken aan te steken...

't Was met die nieuwe partij in mijnen kop... Daar zat 'n rat in, Zebedeus-jongen, daar zat 'n rat in...

ZEBEDEUS.

Uit de brieven van een flinken jongen

Ik zag hem laatst, in den zomer, als een Atheneum-student. Hij deed zoo wat overmoedig als een jongen die een studententepet draagt en begint te denken dat het duivelshaar onder zijn neus een snor mag heeten!

Nu las ik brieven van hem aan zijn ouders waaruit flinkheid en kinderlijke afhankelijkheid spreekt. Bij het uitbreken van den oorlog had hij rust noch duur vooraleer hij als verpleger had mogen dienst nemen. Hij volgde ons leger in den aftocht naar de zee.

En wanneer ik de brieven las, dacht ik aan zijn moeder die deze regelen met bangen trots heeft gelezen. Zij moet onwillekeurig besef hebben dat haar jongen geen kind meer zijn zal wanneer hij terugkeert, maar een man die veel ellende zag...

Hij doet nu dienst in een hospitaal in Fransch-Vlaanderen, en in de waaknachten schreef hij naar huis, eenvoudige, hartelijke woorden of het verhaal van zijn tocht.

Flinke, Vlaamsche jongen! Wij waardeeren de edele opwelling van uw jongenshart dat u dreef het avontuur te leven. En uw brieven laten ons vermoeden hoe het anderen verging, familie, vrienden en bekenden, die eveneens gingen en waarvan wij, nu zij weg zijn, pas weten dat wij hen liefhebden.

Hij vertrok Donderdag, 8 Oktober, in den loop van den namiddag en nam zijn hond Bobby daar hij in het verlaten huis toch «zoo erbarmelijk hilde».

Luister nu naar zijn onopgesmukt verhaal:

« Aan de vlotbrug gekomen, was er een massa volk, de lucht zag zwart van rook van den hevigen petroleumbrand. Ik vervoegde mijnen wagen, de apotheek en eene ambulance, kroop op mijnen wagen en wachtte. Het kostte mij uiterst veel moeite Bobby koes te houden. Wij waren ongeveer voltallig en trokken over de brug rond 6 uur. Op het Vlaamsch-Hoofd was het eene vlucht van belang. Rond 10 uur, komen wij te Beveren aan, eten eene korst brood en krijgen een bed in het gasthuis der zusters. Om 1 uur 's nachts alarm en nachtelijke vlucht over Sint-Gillis, ontbijt te Stekene. Te Moerbeke namen wij het middagmaal, en als wij uit de herberg kwamen viel er eene bom op de suikerfabriek, eene tweede onmiddellijk daarna te midden van den weg: mannen, paarden, kanons worden opzij geworpen, doodden en gewonden. Onze koetsier der apotheek gaat op den loop langs eene zijstraat en wij gaan achter een tweeden wagen die volgt, de noten opetende, die wij daareven gekregen hadden. Wij waren op weg naar Holland en, voorzichtigheids-halve, beval M. D. B. hem te volgen. Plots verandert de steenweg in een zandweg en staat de apotheek stil voor eene gracht. Dan hebben wij onzen frak moeten uitschieten en onze paarden moeten helpen, de wagens eerst door een rapen-veld, daarna door een aardappelveld te sleuren, dan door een zandweg wel een kilometer ver. Paf! daar breekt den dissel van onzen wagen een weinig voor de grens. Gelukkig was een wagenmaker niet onvindbaar. »

Aan de grens krijgen zij een paspoort, trekken Zeeuwisch-Vlaanderen door, komen over Maldegem terug in België, vluchten voort over Brugge naar Oostende, Westende, Veurne waar zij om te avondmaalen «de overschotten uit de schotels robben». Op goed-geluk hadden zij links en rechts geslapen, soms op een goed bed, soms in een «vlooienvloot», soms in het huis van een burgemeester.

Van Veurne trachten zij Duinkerken te bereiken, maar de wegen «zijn bedekt met soldaten» en zij versukken, moeten niet in open veld doorbrengen. Te Duinkerken kunnen zij vijf dagen uitrusten, trekken dan over Grevelingen naar Calais. De hond Bobby is van de partij.

« In Kales ging het zoo gemakkelijk niet om slapen te vinden, schrijft de wakkere knaap, die we Hugo zullen noemen. Eerst stuurde men ons naar zoo iets als het Schelleke van erg erder. Daar gingen wij nu toch niet slapen, alleen een paar van ons, die te vermoeid waren en zich op een vlooienvloot lieten neervallen zonder de toestemming der bewoners, want zij kwamen met ettelijke wonden uit den strijd terug. Ik vond dan een skating om in te slapen. 's Anderendaags ben ik gelukkiger en overnacht uiterst goed bij millionairs. Nu, in het gasthuis als infirmier. Daar vliegen wij buiten met pak en zak en ik verhuis met drie anderen naar een hulp-gasthuis in eene kostschool. Hier werd ik goed behandeld door de onderwijzers, maar ik moest meer dan slafelijke werken. Daar deed ik meer dan 24 uren dienst, des nachts waken en in den dag ongeveer 10 uren in de operatiezaal, en weet ge wel wat dat beteekent? Er ging ongeveer zoo een maand van uittuiting voorbij. »

Dan zijn de geldmiddelen uitgeput. De leider weet nieuwe middelen te vinden, zij krijgen nieuwe kleederen! Het is tijd want Hugo's «broek in koutil» is gescheurd en kunt ge rechtzetten van vetheidheid.

« Na vijf dagen ledigloopen vertrekken wij opnieuw. Bobby was zoolang in den kost geweest bij brave menschen, maar, ook arme! mijn kleine vriend mocht niet mee terug naar Antwerpen. Hij vertrok met mij Benigen met de wagens, anderen per trein, ik per fiets naar Duinkerken. Hij zat in den wagen, maar jankte zoo erbarmelijk dat ik hem moest laten loopen. Hij trippelde dan achter mij aan, en bij iedere automobiel riep ik hem op zij. Maar plots, brrr!... een auto in dulle vaart, ik mijn stuur op zij en gelukkig op tijd. Ik had niets, maar onze Bobby kreeg het wiel over den nek en hij was dood. Ik sprong af en legde het warme lijkje met haast in de gracht. Waarachtig, al de dooden die ik gezien heb, maakten op mij den pijnlijken indruk niet van dit arme zwarte blokje. Hij jankte nog toen ik zusterken's naam uitsprak. En ik verloor alles wat mij nog de liefde van thuis herinnerde. Maar voort, altijd voort jagen de zweetende paarden, en ik was piepaf als ik de wagens inhaalde. Des avonds vernachtte ik te Duinkerke in een zaaltje op een bank. 's Anderendaags waren wij ter bestemming. »

En dag later schrijft hij opnieuw. Denk eens een jongen van nog geen zeventien jaar tegenover het gruwelijkste, midden van gekwetsten en typhuslijders.

« Het is hier anders maar treurig, zoo gansch alleen, ver van u! Nu weet ik wat den «thuis» is. Wij moeten hier waarachtig zeer hard werken. Sinds een

KRONIJK VAN DEN DAG

DE BEVOORRADING VAN DEN BUITEN.

— Een zeer goede maatregel werd genomen door de ondersteunings- en voedingskommissie.

Gezien de menigvuldige moeilijkheden van verbinding die bestaan, zullen de gemeenten, der provincie Antwerpen, die buiten de versterkte stelling gelegen zijn, voortaan rechtstreeks van Rotterdam, de levensmiddelen die ze behoeven, ontvangen.

DE BELGISCHE VLUCHTELINGEN IN HOLLAND. — Volgens eene opgemaakte statistiek waren er op 31 December j.l. ongeveer 32,000 Belgische vluchtelingen in de Zuid-Brabantse provincie, hetzij een duizendtal minder dan op het einde van November.

Meer dan duizend Belgen verblijven nog in de volgende gemeenten:

Baarle-Nassau (1200); Bergen-op-Zoom (ongeveer 7000); Breda (3000); Baarle-Hertog (1200); Roosendaal (ongeveer 3000); Tilburg (2800).

De anderen zijn verspreid over de gemeenten van minder belang.

DE WERKELOOSHEID. — Tot hiertoe heeft het Engelsch Nationaal steunfonds slechts 158,266 pond sterling uitgekeerd aan de burgerlijke bevolking, hetgeen bewijst dat de werkeloosheid zoo uitgebreid niet is als men het wel gedacht had bij het uitbreken van den oorlog.

Kon zulks ook maar van ons arm België gezegd worden!

ANTWERPEN - ROOZENDAEL.

— Van af eergisteren rijdt nog maar één trein van Antwerpen naar Roosendaal en terug.

GESCHENKEN UIT AMERIKA.

— Met de Vereenigde Staten zijn zoowel voor onze vluchtelingen als voor het Roode-Kruis van Nederland verschillend geschenken ontvangen: bijv. van Mej. Mabel Boardman, voorzitter van het uitvoerend komitee van «The American Red Cross» te Washington:

1° Ten behoeve van het Roode-Kruis van Nederland, 12,500 gulden;

2° Ten behoeve der Belgische vluchtelingen, 81 kassen nieuwe winterkledingstukken, dekens, enz.

De Amerikaansche gezant in Den Haag heeft nog voor onze vluchtelingen ontvangen:

35,000 gulden van «The Belgian Relief Fund» (voorzitter Robert W. de Forest, New-York); 2400 gulden van het Minnesota Belgian Relief; 2500 gulden van de Singer Manufacturing Co.; 1000 gulden van den heer Alexander Douglas; 2000 gulden van de Brich Presbyterian Church te New-York; 933 gulden van den heer J. W. S. Brady en 3700 gulden van Mev. J. E. Parson.

De International Steunkommissie voor het verstrekken van levensmiddelen aan de Belgische bevolking heeft nog 25,000 gulden van het Roode-Kruis van Amerika ontvangen.

AAN DE LIEFDADIGE BEVOLKING. — Naar aanleiding van ons vorig artikel zijn op ons sekretariaat, Schuttershofstraat, 11, talrijke vragen om inlichtingen toegekomen, betreffende doel en werking, die dus niet genoegzaam gekend schijnen.

Het doel is al de inwoners der provincie Antwerpen, die door den oorlog tot ellende gebracht werden, te voeden en te ondersteunen. Hun aantal is groot. Dank aan de voortreffelijke inrichting van het Nationaal Hulp- en Voedingskomitee, volstaat het met 20 centiemen per dag een man te voeden.

Ieder inschrijver van fr. 6.— laat dus aan het Antwerpsch Komitee voor Hulp toe een onzer medeburgers gedurende 30 dagen te onderhouden. Men heeft bij die gelegenheid, zoowel te Antwerpen als in vele gemeenten der Provincie, gevallen van bewonderenswaardige toewijding gezien: hier staat een gemeente-

paar dagen ben ik in de operatiezaal. Geen verbandhuis, hoor, afzettingen en operaties zijn aan de orde van den dag. Vermoeid, 25° hitte ten minste plus de chloroforme, enz... Tijd om over u allen te spreken is raar, de brieven moeten wij des nachts schrijven, maar toch spreken wij van vroeger tijden, meest met H. X., die een oeprecht vriend van mij is. Dan neurien wij nog een liedje onder ons beiden en dat doet eerlijk deugd.

« Moë, ik zou 'k weet niet wat willen geven om u nog eens te kunnen afhalen, om dan te zamen naar huis te wandelen. En gij, vadertje, hebt ge veel werk? En is er nieuws van mijn schoolmakkers? »

Er staat veel meer in de brieven, hoe hij snakt naar nieuws van huis, hoe zijn nieuwe garderobe er uit ziet, nieuws van kennissen, groeten en al wat men schrijft aan zijn ouders tot de klacht over gebrek aan kousen toe. Maar dat is niets voor den lezer!

Wij denken in den stillen avond aan den flinken jongen, een toonbeeld van onze Vlaamsche jeugd, zoolks deze treurige dagen er ons velen kennen deed in 't veld en hospitaal. Land, wat zijt, rijk aan edelhartige kinderen!

sekretaris heel zijn wedde af ten voordeele van het Werk en vergenoegt zich, evenals zijn vrouw en zijne kinderen, met 3/4 liter soep en 1/4 kilo brood per dag; elders ziet men het gemeentepersoneel, van het Kollege tot den kleinsten bediende, de helft zijner wedde afstaan.

Het is onmogelijk de zeer talrijke voorbeelden van opoffering aan te halen.

Men ziet het, de goede wil ontbreekt niet, maar er zijn in de provincie Antwerpen niet duizenden, maar honderdduizenden behoeftigen en hun aantal groeit van dag tot dag. Indien men dus met fr. 6.— per maand een man kan helpen, zijn er honderdduizenden maal 6 frank per maand noodig alleen om ieder van den honger te redden.

We denken dat deze kleine uiteenzetting aan ieder zijn plicht zal doen inzien om het vaderlandsch werk te steunen, dat dank aan de bescherming van het Nationaal Hulp- en Voedingskomitee en aan de tussenkomst van alle onzijdige landen, alle waarborgen van doelmatigheid oplevert.

We herinneren dus ons verzoek tot de Antwerpsche bevolking om de leden van het Komitee van Orde en Veiligheid, die op zich genomen hebben aan alle deuren te gaan aankloppen om de zoo noodige gelden in te zamelen op de beste wijze te onthalen.

AAN HET SCHIJNPOORT. — Dageelijks nog gaan talrijke inwoners onzer stad de streek aan de Schijnpoort gelegen bezoeken.

Zoals we het reeds zegden staat daar alles totaal onder water zoodat in de wandeling de menschen bedoeld water «den Antwerpschen Yser» noemen.

PASSAGIERSDIENST. — We vernemen dat de passagiersdienst der Harwichlijn alleen voorbehouden is aan het vervoer van Belgische vluchtelingen van doek van Holland naar Engeland.

DAGBLADABONNEMENTEN. — Het is goed mogelijk dat nog in den loop dezer maand postabonnementen zullen kunnen aanvaard worden zoowel op Belgische als op Duitsche dagbladen.

VOOR HET BUITENLAND. — Buiten de brieven betreffende handelszaken en die voor kriegsgevangenen bestemd, zullen er geene andere ons land uit mogen. We verwittigen nogmaals het publiek dat geen enkel der brievenbussen welke op straat staan gelicht worden.

INTRESTKOEPPONS OP STADSLOTEN. — In naam van talrijke belanghebbenden vragen we nogmaals of men ons van bevoegde zijde de datum niet kan melden op dewelke een begin zal gemaakt worden met het uitbetalen van de intrestkoepons der Antwerpsche loten?

DE STADSBEEDIENDEN. — We vernemen, dat het verspreide gerucht als zou het gemeentebestuur zinnens zijn aan alle stadsbeambten- en bedienden lucht te betalen, volkomen uit de lucht is gegrepen en van allen grond ontbloot is.

We vermelden zulks met groot genoegen.

TERECHTWIJZING. — Gisteren zeiden wij in het artikelje «Overdruven» dat in zekere winkels der 5e wijk 1 1/2 à 2 1/2 t. h. afgehouden werd wanneer Duitsch geld ter wisseling aangeboden werd. Een handelaar van hooger-genoemde wijl vraagt ons volgende rektifikatie te willen inlassen:

« Het is niet juist dat zulks gedaan wordt; wat echter waar is, is dat zekere personen uit zichzelf aangeboden hebben Duitsch geld in te wisselen tegen 2 procent verlies, om met het hierdoor verkregen Belgisch geld in Holland handel te drijven, voorstel waarop door de meeste winkeliers niet werd ingegaan. »

Zij doen hun plicht zonder groot gebaar of heldhaftige pose, in menscheelike, in kinderlijke simpelheid. En zij vertellen dan zoo opgewekt mogelijk van het dagelijksch donker leven en... van hun hond.

Zoo is ons volk.

L. B.

Brussel

Van heden af zal «HET VLAAMSCH NIEUWS» regelmatig om 3 uren 's middags in gansch Brussel te bekomen zijn aan 5 centiemen. «HET VLAAMSCH NIEUWS» verschijnt elken dag op vier groote bladzijden.

Verkoopers worden gevraagd en kunnen zich aanbieden in de «Coq Tour-né», Mechelschestraat, 24.

Onze lezers die in Brussel het begin van het mengelwerk «De Ellendigen» willen bekomen wenden zich: Place Sainctelette, 29, Brussel.

Oorlogstelegrammen

De gebeurtenissen in Frankrijk en België.

UIT FRANSCH BRON

Parijs, 14 Januari. (Reuter). — Officiële mededeeling van vanmiddag drie uur.

Ondanks den mist is er rond Nieuwpoort een hevige artilleriegevecht verdr.

Een hoeve ten zuid-oosten van Struyvekerke (ten N.W. van Dixmunde), die den vijand diende als opslagplaats van munitie, is door de Belgen vernield.

In de streek van Lens heeft onze artillerie groepen vijandelijke sappeurs, die bezig waren loopgraven aan te leggen, verdreven.

Ten noorden van Soissons is den geheelen dag verwoed gevochten, met name om de twee hoogten nabij Crouy. Onze tegenstand is aan den linker kant van het gevechtsterrein enigszins opgeschoten; in het centrum hebben wij, ondanks herhaalde aanvallen van den vijand, onze stellingen rond het dorp Crouy gehandhaafd, doch voor Vregny hebben wij terrein verloren, daar de verbindingslijn onzer troepen gevaar liep, aangezien de sterk gewonden Aisne verscheidene door ons gebouwde bruggen had weggeslagen. Wij hebben stellingen bezet ten zuiden van de rivier op de lijn van Crouy tot Missy (5 km. ten oosten van Soissons aan de Aisne) en houden op de noordelijke oever brughoofden bezet.

In plaatselijke gevechten in de streek van Perthes hebben wij ten noorden van Beaufort loopgraven opgeblazen, teneinde den vijand in zijn actie te belemmeren.

Van het overige gedeelte van het front is niets te melden.

Parijs, 15 Januari. (Reuter). — Het communicé van gisteravond luidt:

Onze troepen zijn er in geslaagd de onlangs door de Duitschers ten noordwesten van Fouguescourt, noordelijk van Roye, aangelegde loopgraven te verwoesten. De aanvallen van den vijand in de streek ten noorden van Soissons zijn tegengehouden. Zoals in het communicé van vóórlichtend gezegd is, heeft de was der Aisne, die verscheidene van onze bruggen vernield heeft, onze verbindingen met onze troepen op de eerste hellingen van den rechteroever der rivier zeer bemoeilijkt en ons belet hun versterkingen te zenden. Dat is de reden geweest van het terugtrekken der troepen, die onder moeilijke omstandigheden de strijd voerden. Wij zijn gedwongen geweest eenige kanonnen in den steek te laten, tengevolge van het breken van een brug. Wij maakten ze onbruikbaar. De door de Duitschers gemaakte krijsgesvangenen zijn vooral gekwetsten, die bij de terugtrekkende beweging niet alleen meegevoerd konden worden. Wij hebben van onze kant een aantal niet gekwetste krijsgesvangenen gemaakt, die tot de bataljons van zeven verschillende regimenten behoorden.

Wij hebben hier te doen met een gedeeltelijk succes van onze tegenstanders, dat niet van invloed kan zijn op het geheel der krijgsverrichtingen. Inderdaad

bevindt zich de vijand tengevolge van het beletsel dat de Aisne oplevert, in de onmogelijkheid om ten zuiden van de rivier gebruik te maken van de succes, dat een zuiver plaatselijk karakter draagt.

LA BASSEE INGENOMEN

Londen, 14 Januari. (Reuter). — Na een gevecht hebben de Engelsche troepen vandaag de Duitse stelling bij La Bassee ingenomen. De verliezen van de Engelschen waren gering.

DE GEVECHTEN BIJ CROUEY

Parijs, 15 Januari. (Reuter). — Gisteravond zijn hier met den trein een groot aantal bewoners van Crouy aangekomen. Zij hadden niet voor gisteren hun woonplaatsen willen verlaten.

UIT DUITSCHE BRON

Berlijn, 14 Januari. (Wolff). — In de omgeving van Nieuwpoort vonden slechts artilleriegevechten plaats.

Vijandelijke aanvallen op onze stellingen bij Arras werden afgeslagen. In een tegenaanval veroverden onze troepen twee loopgraven en namen de bezetting gevangen. Het gehucht La-Boiselle werd van de Franschen gezuiverd. Noord-oostelijk van Soissons heerschte rust.

Kleine voor ons met goeden plaats in het Argonne-woud en in het woud van Convoeye (ten noorden van Verdun). Een aanval op Qilly, (Zuid-oostelijk van St. Mihiel) werd door ons vuur gebroken.

In de Vogezes viel niets belangrijks voor.

DE GEVECHTEN ROND SOISSONS

(UIT FRANSCH BRON)

Uit Parijs worden nog bijzonderheden aan 'Engelsche' bladen gezonden over de heilige gevechten der laatste dagen ten noord-oosten van Soissons. Het Duitse offensief daar wordt beschouwd als een antwoord op de voordeelen tegen het eind der vorige week door de Franschen in de streek behaald en waardoor de Duitschers hun hoofdstelling bedreigd zagen. Maar schalk van Kluck vroeg en verkreeg daarom aanzienlijke versterkingen; over Laon, dat als knooppunt van spoorwegen zich voor dat doel uitstekend leent. De loopgraven, door de Franschen Vrijdag en Zaterdag j.l. genomen, liggen aan den weg van Soissons naar Laon, één van de vier groote wegen, die van Soissons in noordelijke richting loopen. Daarvan ligt ook het hoogtepunt 132, tusschen Cuffies en Crouy. Als de Franschen zich daar in hun stellingen konden handhaven, zouden zij Anizy-le-Château, aan den spoorweg, kunnen bedreigen, dat heeft van Kluck met alle kracht willen verhinderen. Waarschijnlijk heeft hij de aangevraagde versterkingen Zondag en Maandag ontvangen. Maandagnacht hebben de Duitschers onophoudelijk de Fransche stellingen op de hoogvlakte van Perrières met geschutvuur bestookt, om de stormaanvallen die moesten volgen voor te bereiden.

Het bericht dat dan melding maakt van het verlies van eenig terrein door de Franschen, besluit met de voorspelling, dat het Duitse offensief hier geen groote veranderingen in den loop, van het front zal kunnen brengen.

Hiernede klopt een beschouwing van

een oud-officier in de 'Lokal-Anzeiger'. Hij schrijft dat van een doorbraak der Duitschers door het Fransche front ten noordoosten van Soissons nog geen sprake kan zijn. De plaatsen Cuffies en Crouy, waarvan de noordelijke oevers zijn bestormd, beheerschen niet met dat zegen de buitenste torten vormen; ten aanval van Soissons uit en door het dal van de Aisne zou bovendien, van de bedoelde nieuweval zonder versterkingen kunnen worden afgeslagen. Ook zonder dat het tot een doorbraak komt, is het hierdoor de Duitschers het voornemen van de grootste beteekenis voor hun stelling aan de Aisne, meent de schrijver in de 'Lokal-Anzeiger'.

IN HET FRANSCH LEGER TEGEN DE TYPHUS

In het Fransche leger is de inenting tegen typhus zeer doorettend gebleken. Het grootste deel van het actieve leger was voor het uitbreken der vijandelijke heden ingeënt, doch de reservisten en territoriale troepen niet. Daardoor zijn tegen het eind van Oktober veel gevallen van typhus voorgekomen. Onmiddellijk zijn toen een aantal geneesheeren met de inenting begonnen, met het gevolg dat tegen het eind van December de ziekte aan het front nagenoeg niet meer voorkwam, behalve bij twee regimenten, die niet ingeënt waren.

ONTSTEMMING TEGEN JOFFRE

Naar de 'Kölnische Zeitung' uit Genève verneemt; zijn de radicalen in de Fransche Kamer ontstemd over de vrije hand, die aan Joffre is gegeven om generaal te ontslaan. De ontslagen generaals zijn; volgens de radicalen, meerendeels als goede republikeinen bekende mannen.

FRANSCH VLIÉGERS IN DEN ELZAS

Woensdag overvlogen Fransche vliegers de Duitse stellingen te Jargdale. Ze werden echter door een aanhoudend vuur verplicht naar Belfort terug te keeren.

DUITSCH VLIÉGERS BOVEN PARIS

Er zijn weder twee Duitse vliegers boven Parijs geweest, onmiddellijk door Fransche lichtsoldaten steeds verdreven. Om de aanvallen van Duitse luchtvaartuigen nog meer te keer te gaan werden nieuwe magische schijnwerpers geplaatst te Montmorency, St. Cloud en Bellevue.

De strijd tussen Duitschers-Oostenrijkers en Russen

Officieel

UIT DUITSCHE BRON

Berlijn, 16 Januari. (Wolff). — De toestand is onveranderd; het slechte weder liet geen gevechten toe.

IN DE KARPATEN

De oorlogskorrespondent bij het Oostenrijks leger van de 'Berliner Zeitung am Mittag' seint aan zijn blad:

Op het heele front van de Karpaten tot Polen is op het oogenblik een stilstand in de operaties ingetreden, de eerste in de vijf maanden, die de oorlog reeds heeft geduurd. De oorzaak ervan is de tegenwoordige formatie van het front. Deze is het resultaat van langdurige gevechten, die ten doel hadden het front een normalen vorm te geven. Het ene

gen. Ook een gebaar dat op hem inwerkt en de stemming doet vertrouwen waarnaar hij neigt. Het geeft een herinnering aan de onstuimige Vlaamsche drommen, bij stoeten of Koninklijk bezoek. Wat toen vervelde is, om de heugenis, een blijheid geworden. Zoo deed hield Louis XIV. de pokdalen op Juffrouwe de Lavallière's, gelaat beminnen. En het is alweer een nieuwe gevoelsvinding welke de vluchteling ondervinden mag.

Hij kijkt rond.

Met een top nvan verwijt schijnt, aan haastige zinnen, een jonge vrouw zich in de Antwerpse uitspraak te oefenen: «Van ons huis alleen, mijnheer, zijn de ruiten niet gebast. In de heele straat, blijft verder geen venster geheel. Ge zoudt u afvragen, hoe 't mogelijk is. Is het niet curieus? Zij is in haar haar en draagt, hoog om den donzigen nek, de wellustig rilt gebreide wol, die blauw en puittig, haar rug bedekt, en tot over den nietigen rok van bruine baai daalt.

Maar hier weet nu heel gewichtig een Brusselaar uit te leggen dat de schoon-zuster van de kametier van zijns zwagers zuster, een niet heeft; die te Brussel winkeldochter is in de zaak van een behuud neef van de dochter eens beambten van het gemeentebestuur te Molkenbeek. En de knecht van dien beambte kwam pas uit Brussel over. Het schijnt dat de bezetting van Brussel tot drie honderd man geslonken is: «De laatste beschikbare soldaat is naar het front. Nu zal het wel gauw afloopen».

«Ja, ja!» zegt iedereen. En het bevestigde van de eerste hand spreidt zich door de klotsende menigte uit; zoals, in gewillig water, de golfelingen door gevallen steen verwerkt.

Zijne belangrijkheid heeft den Brusselaar tot geestigheid gestemd. Een vriend die bij hem staat kent hem als een der kampioenen der Brusselsche zwane. Hij fluitert: «Verzin eens een mop op dien politiegagent met grijs-rozen baard die zoo druk doet, en iedereen, zelfbewust en met overtuiging, als om zijne goedgunstigheid te betuigen toevoegt: «U wordt toch allen geholpen».

En de Brusselaar vertelt: «Die man is niet erg vernünftig. Er staan hier twee honderd menschen zich te vervelen. Het spreekt van zelf dat men gretig één

steunpunt van den vijand na het andere moest genomen worden, om een gesloten lijn te verkrijgen. Nadat dit bereikt was, werden aan weerskanten de stellingen en het voorterrein daarvan zoo versterkt, dat frontaanval slechts na lange voorbereiding mogelijk zijn. Verder deed zich de behoefte gelden, de wapens, de kleeding en het schoeisel van de troepen eens grondig na te zien. Dit alles werkte er toe samen, om den troepen eenige dagen rust te gunnen, die zij reeds lang verdiend hadden. Daardoor is het mogelijk, troepen die sedert maanden niet uit de veldstellingen gekomen zijn, voor korten tijd weer eens behoorlijk kwartier te verschaffen. De overigen hebben in de praktisch en zeer woonbaar ingerichte loopgraven gelegenheid om uit te rusten. De winterveldtocht brengt op dit oogenblik meer vocht dan koude, vooral het moerasgebied van de Nida is in dit opzicht zeer onaangenaam. Men neemt alle maatregelen en graaft draineringsgreppels, om de stellingen zoo droog mogelijk te krijgen.

De vijandelikheden van Turkije

Aan het Russisch Turksch front

OFFICIEEL UIT RUSSISCHE BRON

St. Petersburg, 15 Januari. (W. T. B.). — Mededeeling van den generaal staf van het leger van den Kaukasus. Om een valse opvatting van onze operaties te Aserbeidschan, tijdens de laatste dagen, terecht te wijzen, acht de algemeene staf van het leger van den Kaukasus het voor noodzakelijk te verklaren, dat het begin van het beslissend optreden op de voornaamste plaats van dit krijgstooneel, een zekere hergroepering onzer strijdkrachten noodzakelijk maakte.

Dientengevolge bleek de noodzakelijkheid te Aserbeidschan eene samenreiking van onze troepen op bepaalde plaatsen uit te voeren, wat de ontzuiming van verschillende bezette punten vereischte. Deze hergroepering gebeurde niet onder den druk van den vijand, maar als gevolg van gezegd plan. Terwijl onze troepen deze operaties uitvoerden had niets betekenisvol plaats, buiten de botsing van onze voorhoede met den vijand bij Miandoab.

Op deze wijze ontzuimden wij dus Aserbeidschan niet, maar wij voerden enkel een uiteenstrekking uit, welke later overeenkwam met den nieuwen toestand.

DE TURKEN IN PERZIE

Londen, 15 Jan. (Part.). — De 'Times' verneemt dd. 13 Januari uit Petrogrado het volgende:

Sjoeda-ed-Dowle, de voormalige gouverneur van Tabris, die de beschikking had over alle Perzische troepen in Aserbeidschan om daarmee den inval der Turken te keeren, is gewond te Tiflis aangekomen.

Hij heeft aan dagbladmannen het relaas gedaan van zijn tegenspoed. Hij liet daarbij doorschineren dat hij het succes van de invallers toeschrijft aan de medeplichtigheid van de autoriteiten, die door de Duitschers waren omgekocht.

Ook verklaarde hij dat de Turksche invallers, waren bijgestaan door Perzische Kberden, onder het voorwendsel van den heiligen oorlog. Dit laatste schijnt een aannemelijker reden te zijn voor den succesvollen opmarsch van de Turken door

Miandoab en Maraga naar Tabris. Sjoeda-ed-Dowle dood een laatste verzet bij Miandoab, waar hij 1500 man in één kort plaatsje en 1200 man in een ander, terwijl hij in persoon een ligade van 400 man aanvoerde. Gedurende het gevecht bevond Sjoeda-ed-Dowle zich op de brug van Miandoab, ten einde het vertrek van vluchtelingen naar Maraga te dekken. Het gevecht duurde 10 uur en de lijf-garde werd totaal in de pan gehakt; slechts vier man brachten er het leven af. Het paard van den Perzischen aanvoerder werd onder hem doodgeschoten; Sjoeda-ed-Dowle werd bij de gelegenheid aan het been gekwetst en van Miandoab overgebracht naar Maraga en van daar naar Tabris en verder naar Dsjoella aan de Kussische grens.

De hoorden vermoorden de geheele bevolking van Miandoab en vuurden op de vluchtelingen, die de brug overgingen. Het huis van Sjoeda-ed-Dowle werd verbrand.

Op den weg naar Transkaukasië bevinden zich duizenden ouden van dagen, zieken en kinderen, die naar Dsjoella probeeren te komen. Deze vluchtelingen komen uit vrijwel het geheele gebied tusschen de Turksche grens en de hoofdstad van Aserbeidschan.

Sjoeda-ed-Dowle beweert, dat hij het bewijs in handen heeft, dat de Duitse regering de Perzische geestelijken en ambtenaren heeft omgekocht. Dientengevolge zijn de Turken betrekkelijk gemakkelijk in het gebied van Sjoeda-ed-Dowle kunnen binnendringen.

Naar men verneemt, waren de 600 Turken, die in Tabris zijn binnengerukt, bijgestaan door 25,000 Koerden, terwijl de Russische bezetting de stad had verlaten en noordwaarts was getrokken. De Russische linie strekt zich thans uit van Bazarid, aan den voet van den Ararat, en vandaar over de Perzische grens tot Mahoe en verder tot Dsjoella, de grensplaats aan de Araxes.

De totale lengte van dit front bedraagt bijna 90 Engelsche mijlen.

Teheran, 15 Jan. (Reuter). — Er wordt gemeld, dat de Turken de Perzische gouverneurs van Soedsj-Boelak en Waragha hebben doodgeschoten.

De kleine Turksche macht, die Tabris had bezet, trekt thans aan op Dsjoella; zij wordt gesteund door een tweede troepenafdeeling, die door Oerza en Salmas oprukt.

Ter Zee

FRANSCH ONDERZEEER TOT ZINKEN GEBRACHT IN DE DARDANELLEN

Constantinopel, 15 Januari. (W.T.B.). — Ambtelijk. — Het groote hoofdkwartier deelt mede:

De Fransche onderzeeër «Saphir» trachtte den ingang van de Dardanellen te benaderen, doch werd onmiddellijk door de Turksche artillerie in den grond geboord.

Een deel der bemanning is gereed.

DE AANVAL VAN DUITSCHE ONDERZEEERS OP DOVER

Londen, 15 Januari. (W.T.B.). — De «Press Association» bevat van oogenblikken een bericht over den aanval der Duitse onderzeebooten op Dover. Reeds voor middernacht ontwikkelden de zoeklichten een uitzonderlijke werkzaamheid. Met verrekijkers dacht men er als periskopen uitzien te kunnen. De zoeklichten trokken hunne lichtbundels samen op de verdachte

wordt hier minder afgeleid, dan dat ze door de meubels van een kamer rond haar heen, en het trinnelen van het huis-hondje, zoo verstrooid worden.

De welgestelde Brusselaar staat tegen den grauwen onderbouw. Zijn zwart haar en ernstig gezicht zouden hem op Alfred de Vigny doen gelijken was het niet dat hij het hoofd stuipst met een ontgoochelde grijnslacht als Victorien Sardou, en een bril droeg die van hem een dorpskostertype maakt. Hij laat van zijn lippen neervallen: «Weet ge welk het grappigst geval zou zijn dat hier iemand kan overkomen?» Hij spreekt luid en snijdend, als heeft hij het op iemand gemunt: «Ge komt hier om 20 francs om te zetten. Ge vindt het jammer dat men niet meer ineens kan wisselen, maar gewaagd is u de moeite toch. Moest ge bij een gewoon bankier gaan, immers, ge zoudt er 75 cent op verliezen. Hier krijgt ge 9.55, en dat is een mooi tarief. Stel u voor dat het plassen regent, dat het hier als onder een overlopende kroonlijst gutst. Uw regenscherm dreigt om te waaien. Er staat veel volk. Na een uur van die kneip-behandeling staat ge aan de voorrij. Terwijl ge naar uw zak tast schraagt u de wetenschap dat uke volharding u 75 ct. opbrengt. Uw zak vindt ge leeg. Uw laatste bankbriefje van 20 is gestolen. Ge keert u om: daar staat, in vettige kleuren gestoken, een onzindelijk ventje met schaarschen baard. Ge denkt dat op bankbriefjes geen naam van bezitter staat. En ge gaat weg. Dit is het verhaal van: de moeite, en niet het profijt».

Onwillekeurig kijkt de Vluchteling om. Hij verstaat de bedoeling van den Brusselaar. Geniepig, verwezen onder het gevoel dat het hem geldt, glimlacht voorkomend een kleine man. Lichtende oogen in een goel perkamenten gelaat ingekast, door een rand van onverzorgde baardpijltjes met zwart rag omringd. Het hoofd is tusschen de groen verleden jasschoffers ingetrokken, en smuult. Bijzwaar geen Belg. En die ontdekking heeft den Brusselaar ontstemd. De Brusselaar voelt zich de aangewezen woordvoerder. Wat komt die vreemdeeling hier vertellen. Maar de man glimlacht steeds geduldig en deemoediger.

Neen, waar men vluchteling is, voelt men zich door zulke ontmoeting beledigd. De Belaische schatst gekroost zich geen geldelijke opofferingen om een voordelig handeltje van vreemdelin-

plaats. Van den oostelijken golfbreker werden twee schoten gelost. De getuigen van het voorval gelooven, dat de periskopen tengevolge van het vuren verdwenen. Men weet echter niet of ze getrokken werden, ofwel zich door vrijwel onderduiken in zeeverre brachten. Na het voorval zwegen de kanonnen.

Gedurende den nacht werd aan de kust een tweede aanslag gelost. De post op den administratiepostier dacht niet bemerkt te hebben dat zich op een verboden plaats bewoog. De post vuurde, de wacht werd opgeroepen en de kust afgezocht. Er werd echter niets verdachts ontdekt.

Volgens een derde bericht werden de onderzee-booten aan het in zee voortspringende gedeelte der kust waargenomen.

Buitenland

ITALIE EN ROEMENIË

De Miandische «Avanti» meent te weten, dat de Roemeensche-Italiensche onderhandelingen betrekende een genakking acte der beide landen insluit zou zijn, maar men tot de overtuiging nad moeten komen, dat een gemeenschappelijke optreden onmogelijk was.

Aan de «L'Imp» wordt uit Rome gezegd, dat men aldaar in onzekerheid krugten het bestaan van solidariteit tusschen Italië en Roemenië ontkent.

EEN VIJERKWIJZING??

Et zijn Duitse bijgevoegde persstemmen, die in de aanwending, die Italië geestdied heeft, en die niet best aan een verloren verloop kan vergeleken worden, een noogere wijerwijzing om loon niet in den Europeeschen oorlog in te treden, temeer daar niet door zijne onzijdigheid bepaald tusschen de algemeene atekening, na een oorlog zal verkrijgen wat aan Italië tot zijne veruere ontwikkeling buitgerwijze moet worden toegestaan.

DE HOLLANDERS TEGEN TEGEN DE ENGLISCHEN

In een blad uit Dusseldorf lezen we een artikel overgenomen uit het Hollandse blad «Hollandsche Lelie», dat als antwoord gelden moet op een artikel van Fr. Masson in de Parijsche «Excelsior». Het einde alleen volstaat om den lezer een algemeen gedachte te geven van de ware gevoelens die den opsteller der «Hollandsche Lelie» kenschiet:

«Nadat ik deze regelen in de morgenuren geschreven heb, voerde mijne namiddagwandeling voorbij het Koninklijk slot, juist toen onze koningin van een wandeltochtje weerkwam. Eenige oogenblikken daarna verscheen Ze voor een der vensters met het prinsesje Juliana op den arm, dat het volk vriendelijk toewoekte. Dan heb ik me eerbiedig voor Haar gebuigd, die in dit oogenblik in mijne oogen alle onze liefde verenigt wegens den aard der wijze waarop zij hare taak in deze zware ernstige tijden opvat; voor Haar die van een vorstin afstamt die uit Duitschland kwam en die zelf de moeder is van een kind van een Duitschen vader. Heer Masson, uwe opzichten zijn overbodig! Wij zijn en blijven GERMANEN, zooals zij die ons regeeren en zooals hun gansch geslacht.»

Het staat eenieder vrij zich na dit besluit te hebben gelezen een eigen denk-

De Dag van een vluchteling te Rotterdam

Het eerste licht sluipst door het dakvenster in de bleke van den zolderafgesloten kamer: Drilend zeef het het vertrek in, en slechts een schuiftlere weerkaatsing op het groene behang komt, onder het afhellende dak, de plaats met lichten glans bezeken waar het bed staat, en de man sluimert.

De dag

Een nieuwe dag, alweer. De Vluchteling voelt de helderheid in de kamer, en dat een schemerschijn zijn oogleden omringt. Maar, waarom opstaan? Want de nieuwsgierigheid naar de telegrammen in het Ocsideblad prikkelt hem niet meer. En om te verriichten wat hij te verriichten heeft...

Ja, een nieuwe dag. De twee-en-negentigste van zijn verblijf te Rotterdam. Maar in zijn taal zegt hij, korter: de twee-en-negentigste. Doordat zijne intrede in de stad de betekenissen heeft van een aanbrekend tijdkip; het gewicht is tusschen het oude leven en een nieuw leven; een gebeurtenis die zich op de dagteekening zooveel invloed toekent als er eens, op de jaarteeling, de Fransche omwenteling meende uit te oefenen.

Een nieuwe dag in dat tijdkip van ledigheid. De vluchteling voelt zich leeg. Ongetwijfeld zal eens de filosofie van het verblijf der Belgen in Holland zich verheugen. Hoe moet ze in de den tijd verrijken! Althans, indien ze waar is, de spreuk door Nietzsche gesteld: «Alle filosofie ontstaat uit ledigheid!»

Maar, aan anderen de filosofie overlatend, bevindt hij onderzoek, de vluchteling zich op eens verveeld. Het is Dinsdag; dus zal hij naar de Bank, om Belgisch geld om te zetten. En, daar de bank te één uur sluit, moet hij tegen vijf en dank, zijn oogleden optillen, zijn hoofd even opheuren, naar het uur kijken.

Tien uur.

Hij zal dus opstaan. Hij staat dus op. Door den lichten vaag heen hoort hij een bed, onder de zwaarte van zijn gebuur die zich omwoelt, krakend klagen. Hij heeft zich gekleed en vastgesteld dat zijn eenige gas langzamerhand aan 't slijten gaat. Beneden heeft hij om het witte brood zich verheugd, en er gansen

geen bitteren, smaak, aan gevonden, al is het, naar de zegswijze luidt: «le pain de l'exil».

Het is buiten een weer vol genegenheid en wellust. De gulden wijzers van de uurplaat aan het schoolgebouw over zijn wijzen, staan plechtig in een der wisselende hoeken van hun matig spel van achtereenvolgens en inloopen. Jonge meisjes reiken naar behaaglijke gezichten door een raam. Er wordt in 't voorbijgaan opgekeken. Met voorgewende onachtzaamheid laten zij het zich welgevallen. Verder staat het zware gebouw van een Courant: een wieling ronkt en stbot; de zetterij tikt en schuifeld knipt en klappt, en krassend krist en knipt en schijnt te babbelen als een zaal vol praatzieke kinderen.

Van verre aankomend, ziet de vluchteling de zwarte rij van menschen die langs het gebouw der Nederlandsche Bank, hunne beurt afwachten. Een vial politiegagenten houden de geleerden, ze met wijsheid overredend, in eerbiedig bedwang. Het is een dag, trouwens, die tot vroolijkheid stemt. Oogen kijken op. Nieuwkomenden, sluite n zich aan. Men voelt zich druk omringd. Een Brusselsche tongval neemt een zware vlucht; hij beweegt zich als de slag van buijpe vleugels met witte spikkels, halstarrig, gelijk de gang van een spreuk. Het Gentsch vlamt op als roode flarden, als de wiegende doek van een toredoor voor de oogen van een verwezen stier. — al is de vluchteling nooit als een stier in de strijd baan opgetreden. Het Antwerpsch dialect is overtuigend en spijtig. Het klaagt ook bij het uithangen van een klucht. Zoo onderscheidt de vluchteling de tongvalen van het Vaderland, en brengt ze onmiddellijk thuis. Hij geniet een kinderlijke vreugde omdat hij het verschil zoo scherp ziet: Hoe is ver-warring toch mogelijk...

Maar hij zijn huis verliet, en zich naar een nieuw land begaf, nam de Romein zijne huisgoden met zich. De Vlaaming draagt zijnen huisgod onafschiedbaar in zijn hart. Hij nocht hem onwillekeurig in zijn spreken, hij belijdt hem dadelijk met zijn woord. En de Huisgod laat zich niet ondankebaar onbetuigd: zijne macht laat hij gelden. Waar zijne taal in den kring klinkt, is de Vlaaming thuis.

Zij is een deel van België, en sliet aan de Nederlandsche Bank.

Er wordt om dep vluchteling gedron-

gen. Ook een gebaar dat op hem inwerkt en de stemming doet vertrouwen waarnaar hij neigt. Het geeft een herinnering aan de onstuimige Vlaamsche drommen, bij stoeten of Koninklijk bezoek. Wat toen vervelde is, om de heugenis, een blijheid geworden. Zoo deed hield Louis XIV. de pokdalen op Juffrouwe de Lavallière's, gelaat beminnen. En het is alweer een nieuwe gevoelsvinding welke de vluchteling ondervinden mag.

Hij kijkt rond.

Met een top nvan verwijt schijnt, aan haastige zinnen, een jonge vrouw zich in de Antwerpse uitspraak te oefenen: «Van ons huis alleen, mijnheer, zijn de ruiten niet gebast. In de heele straat, blijft verder geen venster geheel. Ge zoudt u afvragen, hoe 't mogelijk is. Is het niet curieus? Zij is in haar haar en draagt, hoog om den donzigen nek, de wellustig rilt gebreide wol, die blauw en puittig, haar rug bedekt, en tot over den nietigen rok van bruine baai daalt.

Maar hier weet nu heel gewichtig een Brusselaar uit te leggen dat de schoon-zuster van de kametier van zijns zwagers zuster, een niet heeft; die te Brussel winkeldochter is in de zaak van een behuud neef van de dochter eens beambten van het gemeentebestuur te Molkenbeek. En de knecht van dien beambte kwam pas uit Brussel over. Het schijnt dat de bezetting van Brussel tot drie honderd man geslonken is: «De laatste beschikbare soldaat is naar het front. Nu zal het wel gauw afloopen».

«Ja, ja!» zegt iedereen. En het bevestigde van de eerste hand spreidt zich door de klotsende menigte uit; zoals, in gewillig water, de golfelingen door gevallen steen verwerkt.

Zijne belangrijkheid heeft den Brusselaar tot geestigheid gestemd. Een vriend die bij hem staat kent hem als een der kampioenen der Brusselsche zwane. Hij fluitert: «Verzin eens een mop op dien politiegagent met grijs-rozen baard die zoo druk doet, en iedereen, zelfbewust en met overtuiging, als om zijne goedgunstigheid te betuigen toevoegt: «U wordt toch allen geholpen».

En de Brusselaar vertelt: «Die man is niet erg vernünftig. Er staan hier twee honderd menschen zich te vervelen. Het spreekt van zelf dat men gretig één

cent offeren zou om de Cerberusgunst te winnen en zonder in de rij te moeten opschuiven, binnen te mogen gaan. Het zou, voor hem, misschien een leuke winst worden. Des te meer dat, gezien den geringen eisch waarmee hij zich kan tewreden stellen, een iegelijk ongetwijfeld den cent zou storten. En hier begint ge de genialiteit te overzien. Iedereen gretig betalend om een gunstige plaats in de rij te mogen betreden, en, bigevolg, geen verandering in de orde van aankomst aangebracht, geen passering van iemands rechten. Hij verzamelt de gelden; wordt, door de verhouding, en ook wel door de koper-massa, gewichtiger persoon. Geniet dus tevens grotere autoriteit, en, waar de menschen neerslachtig zijne overmacht gevoelen, ondervindt hij geen moeite meer om hunne soms onstuimige en klotsende drommen te toomen. Maar hij is wel geen Brusselsche Pandour...

De glimlach op aller gezichten bloeit tot een lach. Onder glunderde meisjesloopen gulpen vleezige lippen.

De ware Brusselaar verdraagt noode langen kommer. Ook in de rampen spreekt hij glimlachend aan. En veel behendigheid is niet noodig om hem op te wekken. Pret is bij hem ingeboren en dringt door zijn hart als een zonnestraal door water, ook woelig. Hij leeft in een onschuldige lol, in een kinderlijk jolijt. Waar een andere op vermaak jaagt, soms een verzet noodig voelt, komt hij, na den gedwongen arbeid, ongewild, ongeweten, in een geest van onbekommerde vroolijkheid te leven, die pot hier, noch bij zijn van vrienden, nog uitvinden van kluchten, noodig heeft, maar ze wel graag duldt. Zoo komt, niet waar, kerk boven water. De asch over het haar gespreid, of de plooiën van het boetkleed zouden den Brusselaar waarlijk valschen komer te staan.

De rij schiet wat op, schuift uiteen, staat na lichte schommeling weer. Ge krijgt toevallig nieuwe geburen. Naast u staat een zeer jong meisje met leigrijzen wollen mantel en breedgerand zwartfluweelen hoed. Met gebogen hoofd en wazig beschaduwde bleek gelaat; met oogleden neergeslagen die als witte zee-schelpen glimmen en de teedere ribben der blauwe aders dragen; met in de lucht waziende lange zwarte wimpers als een zedige scherm over haar blik: onestodig leest ze «Mon petit Trott» van André Lichtenbergen. Haar aandacht

wordt hier minder afgeleid, dan dat ze door de meubels van een kamer rond haar heen, en het trinnelen van het huis-hondje, zoo verstrooid worden.

De welgestelde Brusselaar staat tegen den grauwen onderbouw. Zijn zwart haar en ernstig gezicht zouden hem op Alfred de Vigny doen gelijken was het niet dat hij het hoofd stuipst met een ontgoochelde grijnslacht als Victorien Sardou, en een bril droeg die van hem een dorpskostertype maakt. Hij laat van zijn lippen neervallen: «Weet ge welk het grappigst geval zou zijn dat hier iemand kan overkomen?» Hij spreekt luid

beeld te geven over de NEUTRALITEIT VAN DE «HOLLANDSCHE LELIE».

IN GRIEKENLAND

Uit een briefwisseling uit Salonika blijkt klaar dat men bij het doorreizen van Griekenland alle oogenblikken het bepaald losknallen der geweren kan verwachten. Alles is er tot den strijd vaardig. Alles zal afhangen van de richting die het Bulgaarsche leger gebeurlijk zou inslaan, of naar het Noordwesten (Servie) of het Zuid-westen (Griekenland).

WANNEER BEGINT DE OORLOG?

Berlijn, 14 Jan. (Eigen telegram.) — Lord Kitchener zou aan zijn zuster op haar vraag naar het einde van den oorlog geantwoord hebben: «Ik weet niet, wanneer de oorlog zal eindigen; maar wel weet ik, wanneer hij begint, namelijk in Mei.»

VIER VRAGEN AAN DE ENGELSCH VROUWEN

Volgende oproep verscheen in de Engelse bladen: Vier vragen aan de Engelse vrouwen:

1. Hebt ge reeds nagedacht wat de Duitschers zullen doen, wanneer ze Engeland binnenvallen? — 2. Besefte ge, dat onze veiligheid ervan afhangt, dat we meer soldaten hebben? — 3. Begrijpt ge dat enkel hij den naam van echtgenoot verdient, die voor koning en vaderland strijdt? — 4. Wanneer de oorlog geëindigd zijn en men zal aan uwen zoon of aan uwen man vragen, wat hij in den grooten oorlog gedaan heeft, moet hij dan het hoofd neerbuigen omdat hij hem niet liet optrekken? Vrouwen van Engeland, doet uwen plicht, zendt uwe mannen nog heden naar ons roemvol leger! God save the King!

DESCHANELS OPENINGSREDE

In zijn openingsrede op 14 Januari in de Fransche Kamers verklaarde Deschanel, dat Frankrijk sedert de oorlogsviering censezind van hart en ziel was. Deschanel haalde verplichtingen aan der Fransche Kamers; als eerste plicht vermeldde hij de verzorgde ondersteuning van hen die in strijd zijn en hunner families; verder moesten maatregelen getroffen worden om het gebied door den vijand verwoest, te herstellen en gemeenschappelijk met natie en regering den vijand te verdrijven.

Deschanel beweerde, dat het middenverbond van Europa alle zijne krachten reeds ter beschikking had gesteld; de bondgenooten echter nog niet. Hij bracht hulde aan de voor Frankrijk gesneuvelde Garibaldis. De volgende zitting van de Kamers is op aanstaanden Dinsdag vastgesteld.

LONDEN OPENE STAD

In een Fransch-Belgisch blad te Londen uitgegeven werd beweerd dat door opene stad steeds verstaan wordt, niet enkel, niet versterkte plaatsen, die buiten het oorlogstooneel gelegen zijn, maar ook de steden, zelfs versterkte, die buiten het oorlogstooneel gelegen zijn, zodat volgs dit blad eenen bonumaanval van «Zepellins» op Londen in strijd zou zijn met het volkenrecht.

De Duitse pers voert daartegenover aan dat Londen, van uitermate gewichtige militaire beteekenis zijnde voor het oorlogvoeren te land en te water, met een aanval op Londen een verwoesting van de militaire bewegingen bedoeld kan zijn, hetgeen gewis in tegenstrijd is met het volkenrecht.

Een nieuw bewijs, dat zelfs de laatste bepalingen over volkenrecht wederzijdsch op juist tegenovergesteld wijze kunnen worden uitgelegd.

DE AMERIKAANSCH OORLOGSVLOOT

Washington, 14 Januari. (Reuter.) — De marine-kommissie van het Huis der afgevaardigden heeft het programma der commissie voor wat den bouw van oorlogsschepen betreft, goedgekeurd. Dientgevolge zullen alle jaren twee pantserschepen, zes torpedojagers en zeventien onderzeeërs worden gebouwd.

VREDE-ONDERHANDELINGEN

Volgens de «Morning Post» wijst Voorzitter Wilson van de Vereenigde Staten alle voorstellen om als bemiddelaar van vredesonderhandelingen op te treden, beslist af, omdat hij met rede meent, dat enkel dan van vrede kan gesproken worden, wanneer alle de oorlogvoerende partijen voorhanden verklaren van het aanbod dier bemiddeling gebruik te willen maken.

TEGENSPRAAK

Petrograd, 12 Jan. (Pet. Tel.-Ag.) — Naar aanleiding van de officiële Turkse mededeeling over Turkse overwinningen, waarbij grootvorst Alexander Michailowitsj zou zijn gevallen, verklaart de groote generale staf, dat de Turken geen overwinning behaald hebben. Men had hier slechts met een schermutseling te doen. Grootvorst Alexander Michailowitsj is niet op het Kaukasische oorlogsterrein geweest en geniet een goede gezondheid.

CAILLAUX KEERT TERUG?

De «Intransigeant» verneemt dat Caillaux Argentinië verlaten heeft en op 18 Januari verwacht wordt. De «New-York Herald» logenstraft echter dit bericht.

AMERIKAANSCH KANONNEN VOOR RUSLAND

De «New-York Herald» veropenbaart een bericht uit Viktori (Br. Columbia) volgens hetwelk de Russische stoomboot «New-Good» van de Russische vrijwillige vloot van daar naar Vladivostok is afgereisd. Hij was met 32 wagons oorlogsmateriaal voor Rusland beladen, dat in hoofdzaak uit vier groote kanonnen bestond die met hunne munitie zwaar 105 ton wogen. De zending werd door de Canadian Pacific spoorweg naar Viktori bevorderd en was uit een fabriek van Pensylvanie afkomstig.

DE «BERGENSFJORD»

Kristiania, 15 Januari. (W.T.B.) — De Noorsche Amerika-Linie ontving van den kapitein der stoomboot «Bergensfjord» het volgende telegram: Wij werden op 200 mijlen van Bergen aangehouden. Een Engelsche kruiser hield twee verdachte officieren aan en zes Duitsche laders en bracht ons, trots ons protest, naar Kirkwall, waar noch de vracht noch de passagiers aan boord werden gebracht.

DE VERJAARDAG VAN DEN KEIZER

Berlijn, 15 Januari. — Ambtelijk. — De «Reichsanzeiger» deelt een schrijven mee van Z. M. den keizer aan den Rijkskanselier, waarin Z. M., met het oog op den ernst dezer tijden, verzoekt af te zien van alle feestviering op zijn verjaardag (27 Januari), tevens verzoekt af te zien van het zenden van telegrafische gelukwensen, en op voorhand dankt voor de geboden die het Duitsche volk voor den troon van den Allerhoogste zal offeren ter zijner intentie.

RUSSISCH ORANJE-BOEK

Parijs, 16 Januari. (W.T.B.) — De Petrogradsche briefwisselaar van de «Temps» verneemt, dat de Russische regering een Oranje-boek over de Armenische vraag zal veropenbaren. Het zal eveneens de diplomatische briefwisseling betreffen. Turksch Armenië overwegen, en eenige documenten over de ontwerpen der toekomstige organisatie van Armenië omvatten.

Rome, 16 Januari. (W.T.B.) — De vroegere Duitse rijkskanselier, von Bulow, thans in Itabe afgevaardigd, drukte gisteren aan de ministers Salandra en Sardinio zijn leedwezen uit over de aardbeving.

Hamburg, 15 Januari. (W. T. B.)

De «Hamburgsche Korrespondent» deelt mede: Aangaande de drie Zweedsche stoomboten, op 6 en 7 December vergaan in de Botnische golf bij Martylueto door het loopen op mijnen, is nog niet met zekerheid vastgesteld van welken oorsprong de mijnen waren. Tot heden toe werden in de Duitse zeehavens ongeveer 200,000 markts tot leniging der smart van de families der verdronken zeelieden omgehaald.

DE DUITSCHE RIJKSSCHAT

Ambtelijk. — Naar de «Norddeutsche Allg. Ztg.» van welingelichte zijde verneemt, zal binnen kort de heer Kuehn, Staatssecretaris van de rijkschatkist (minister van geldwezen), wegens den toestand zijner gezondheid aftreden en opgevolgd worden door den bestuurder der Deutsche Bank, legatieraad-professor Dr Helfferich.

Vernoedelijk zal Dr Helfferich nog de begroting van 1915 in den Bondsraad en in den Rijksdag voordragen.

DUITSCH OORLOGSLEENING

Berlijn, 15 Januari. — (W.T.B.) — De Duitse oorlogssleening bereikt vandaag op de Beurs bij levendige verhandelingen den parikoers, wat een rijzing van 2 1/2 p.c. op den koers der uitgifte beteekent.

SNEEUWVAL IN ZWITSERLAND

Sitten, 15 Januari. (W.T.B.) — Het dorp Obergeten, in Boven Wallis, is gisteren morgen door een lawine gedeeltelijk vernietigd. De inwoners konden nog op tijd vluchten.

Zuid-Afrika

SWAKOPMUND BEZET

Pretoria, 16 Januari. (Reuter.) — Officieel. — De Zuid-Afrikaansche troepen hebben Swakopmund bezet. (Het Wolffbouwer zegt hierbij: De bezetting dezer openen havenstad is uit krijgskundig oogpunt van geen het minste belang.)

Londen, 15 Januari. — De «Daily Mail» meldt over den Engelschen aanval op Tanga, in Duitsch-Amerika, dat de Engelsche troepen uit Bombay over Mambassa op 2 November te Tanga aankwamen en de bevelhebber van de «Fox» de overgave der stad eischte. De Duitse gouverneur weigerde. Onder 't vuur van de st. «Fox» landden de Engelsche troepen op 4 November. Alhoewel de stad enkel op 2 mijlen van de kust verwijderd was, hield het frische Duitse Korps (2 à 3,000 man) de door de lange reis afgematte Engelsche manschappen op afstand, ja verplichtte ze zelfs terug in te schepen.

Wat wij alles vernemen uit Amsterdam

Onze lezers zullen blijkbaar met verbazing vernemen wat een blad te Amsterdam — wij bedoelen de «Telegraaf» — over Antwerpen schrijft: Nu weten ze ten minste wat er hier gebeurt, want de Antwerpse bladen die verzwijgen immers alles:

«Wij kunnen nauwelijks een straatlengte wandelen zonder een verloofde, en om dat te krijgen, moet men zeker hemel en aarde bewegen.»

Nu weten we ten minste dat wij een paspoort noodig hebben om naar den bakker te gaan.

«Maandag namiddag hebben Engelse vliegers bommen geworpen op de Duitse stellingen rond Antwerpen. Of zij schae berokkend hebben is niet gekend.»

Dit laatste heeft voor titel: «Bommen op Antwerpen».

Hoeveel berouw moeten zij voelen, voegt het blad erbij, zij die zich terug naar de stad lieten lokken.

Zij zullen hem niet hebben...

Weten onze lezers dat een der vurigste vaderlandsliefden van de Duitschers dezelfde leidmotief heeft als het strijdlid der Vlamingen, dat thans ook het strijdlid aller Belgische soldaten geworden is? «Ze zullen hem niet hebben den vrijen Duitschen Rijn!» De tekst hiervan is van den gevierden dichter Nikolaas Becker (overleden in 1845) en dagteekent van 1840. Becker dichtte het gloedvol lied naar aanleiding van de Fransche stemming, die te dien tijde tengevolge de Londensche overeenkomst de linkerover van den Rijn als een zekere aanwinst betrachtte. Niet minder dan twee honderd kunstenaars zetten het dicht top muziek. De dichter verwierf er de hoogste onderscheidingen door.

Het leven in de loopgraven

In een Engelsch blad treffen wij den volgende brief aan van een Fransch soldaat, die ergens aan het front — waar, meldt hij niet — een week aan een stuk in de loopgraven is geweest. Wij ontleenen aan dezen brief — gedateerd 5 Januari — het volgende:

«Wij zijn ten laatste afgelost van onze dienst in de eerste loopgraaf. Dit was gisteravond, en 's morgens om driu uur waren wij op weg om een langverliende rust te gaan nemen achter onze loopgraven. Wij waren in een droevigen toestand: bemodderd en nat. Zes dagen waren wij in de loopgraven geweest, zonder die ook maar eenmaal te verlaten, en al dien tijd waren wij zonder bedekking geweest tegen wind en regen. En al die dagen had het onafgebroken geregend, zoodat het water ons al gedurende boven de knie stond.

Gedurende den tijd dat wij in de loopgraven waren, begon de vijand een geweligen aanval op ons. Den tweeden dag veroverde het ... regiment op schitterende wijze twee loopgraven van de Duitschers die in de vuurlijn lagen, en niettegenstaande de vijand een verwoeden tegenaanval deed, slaagden wij er in, ze te behouden. Verscheiden vijanden werden door onze 7 1/2 cm. stukken, die ten slotte in actie waren gebracht, gedood. Niet lang daarna werd een tweede, achter de eerste gelege loopgraaf den vijand ontnomen; wij ontdekten daarbij verscheiden mitrailieus. Omstreeks middernacht was ons geslacht begonnen te vuren; en twee uur lang bracht het groote verliezen toe aan den vijand, die eerst enkel met infanterie antwoordde. Doch na een minuut of twintig hadden zij enkele van hun groote kanonnen in het gevecht gebracht, en spoedig waren die ingeschoten. Dit was voor ons in de loopgraven vreeselijk. Bijna geen plek was er, of er vielen granaten; de grond trilde en — ik moet het bekennen — niet alleen de grond. Bij dit speciale arilleriegevecht verschoot onze artillerie 8,700 projectielen, terwijl volgens mijn schatting meer dan 6,000 Duitse granaten in onze loopgraven zijn neergelopen.

Terwijl ik dit schrijf kan ik de mannen van het ... regiment bezig zien met het onstellen van kanonnen in onze tweede loopgravenlinie. Wanneer dit klaar is zullen er 60 zware stukken van 7 1/2 cm. opgesteld zijn in de eerste twee loopgraven alleen.»

Lekkere Vaderlanders!

(Ingezonden)

De redevoering van den in Engeland sprakzittende «Belg» Bauss (waarvan sprak was in uw artikel «Gemakkelijke Vaderlanders», doet me verontrusten dat, volgens zijne meening, al de Belgen het door den vijand bezette gedeelte van ons land hadden moeten verlaten.

Immers, zoowel de Luikenaars te Luik, als de Brusselaars te Brussel — zonder van de kleinere gemeenten te spreken — leven nu naast de Duitschers; evenals zij die in onze stad «bleven» of er, eenigen tijd na hunne vlucht, «terugkeerden»; na te hebben ingezien dat er daar betere diensten aan het vaderland te bewijzen waren, dan met door gekken praat in den vreemde zijne medeburgers bang te maken.

't Is wonder dat den «fameuzen» Belg Bauss nu eerst dit archi-vaderlandsch gedachte heeft uitgedroefd en vroeger nooit zijne verontwaardiging heeft lucht gegeven over 't gedrag van de honderdduizenden, die reeds ongeveer twee maanden «naast Duitschers leefden», vóór dat de bevolking der versterkte stelling van Antwerpen ofwel den moed had in hunne gemeenten te blijven, ofwel het als plicht aanzag, na den val van Antwerpen naar hunne haardsteden terug te keeren!

Zijn er, volgens M. Bauss, wellicht nog geen ongelukkigen genoege op den sukkel geraakt en — door afwezigheid van werkgevers en ondersteunders — op den sukkel gebleven; dat hij 't gedrag dergenen die hun vaderland niet verlieten, ofwel voor sommigen «niet goed kan keuren», ofwel voor anderen «laakbaar» vindt?

Dat de «Belg» Bauss daar in Londen maar gerust op zijn twee ooren slape en wel verzekerd weze dat er wellicht min gevaar in schuilt van «naast Duitschers te leven»; dan misschien zou kunnen bestaan in de «stommiteit» dier erge patriotten, — die, te bang of te laf om in hun vaderland hunne plichten jegens hunne medeburgers te komen kwijten — voor hunne «Cercle Belge» een man tot voorzitter kiezen, die — zoals «Het Handelsblad» 't zoo pittig zegde — «geen celtiter, nog geen militair Belgisch bloed in de aderen heeft!»

Als men in Engeland verplicht is tot zulke mannen te gaan, om het voorzitterschap van een «vaderlandschen» kring aan te bieden; schijnt dit wel een doorslaand bewijs dat de noed aan echte, aan vaderlandslievende «Belgen» ginder groot moet zijn, dat de ware vaderlanders niet «buiten» België wonen, dat zij niet gearzeld hebben hier «naast Duitschers te leven» en — naast Duitschers levende — hunne vaderlandse plichten als echte, als ware BELGEN hebben gekweten!

H. KIJWEDOL

Stadsnieuws

Bericht. — Burgers van Antwerpen, die wenschen, gemeubildeerde kamers aan Duitse officieren en beambten te verhuren, worden verzocht, zich dagelijks tusschen 8-10 uur 's voormiddags en 3-4 uur 's namiddags op de Kommandantur, Minderbroedersrui, 21, aan te bieden. Keizerlijke Kommandantur.

SPOEDIG GEVRAAGD

15 verkoopers, kunnende goed roepen, om standplaatsen te doen met «Het Vlaamsche Nieuws» te Antwerpen. Vast loon verzekerd.

Zich aanbieden op onze burelen ROODESTRAAT, 44.

INLICHTINGEN. — Vrouw Pauwels vraagt inlichting over haren man Gustaaf Pauwels, brigadier 5e beregden reserve batterij fortresse, laatst gelegen in Puer.

Herman van Guck, vraagt inlichting van Frans Uwaerts, Hoboken n. 93.

In het CAFE ANSELMO, Constaant Van Weddingen, Anselmostraat, 2 drinkt men het beste gerstebier.

Eene ongelukkige. — De genaamde Adolphina T., 47 jaar, wonende te St. Gillis bij Brussel welke in de Ellerman straat rondzwierf en teekens van geestverbijtering gaf.

RHEINGAU, Café-Restaurant, v.g. Bodeker, Meir, 1. Goede eetmaalen dranken.

Aanhoudingen. — Zaterdagmorgen rond 6 ure heeft de politie in de trapstraat zekere Frans S., wonende Oranjestraat, aangehouden, die 50 klio koper draad gestolen had. S., verklaart de koperdraad in de Middenstatie gestolen te hebben.

De nachtwaker H. S., wonende Barelstraat te Berchem, is wegens diefstal ter beschikking van den prokureur des Konings opgesloten.

Voor diefstal van planken heeft een man en eene vrouw nabij de Kieleschevest aangehouden.

In het Café DE SOLSLEUTEL, bij Piet-Uydens-Campo, Jezusstraat, 31, vindt men de beste dranken en likeuren.

Diefstallen. — In de woning van Meij. Maria Hogriet, Merxestraat heeft een een partij kleederen en huisraad gestolen.

Ten nadeele van den haarkapper Gustaaf Olens, werden 1500 sigaren ontevremd.

Bij H. Jan Loos, Lange Leemstraat heeft men twee pakken zeemvellen gekocht.

Er werden rijwielen gestolen ten nadeele van M. Gustaaf Lyden, wonende de Rolwagenstraat, Jan Mermans, Craynstraat te Berghout en Petrus Huybrechts, Borgerhoutsevest.

RASS TAVERN. DE KEYSER

El. 56. Gekend voor de beste M. ka.

Aan de leden der Onderwijsvereniging «Diesterweg». — Het bestuur brengt U de volgende besluiten ter kennis:

1. — Het verschijnen van ons maandblad «Ons Woord» is tot gunstiger tijlen verdaagd.

2. — De halfjaarlijkse bijdrage zal door de (n) afgevaardigde geind worden einde Januari: het bedrag zal ten goede komen aan hulpebehoevende onderwijzers-familien en het overige gestort worden, als bijdrage voor het fonds der werkeloozen.

3. — Iederen Dinsdag van 6 tot 7 u. (Belgisch uur) houden zich bestuurleden beschikbaar in het gewoon lokaal, om de gestorte gelden en de gewenschte mededeelingen in ontvangst te nemen. De Schrijver, De Voorzitter, L. Verhulst, K. Adriassens.

In de GELAGZAAL van 't VLAAMSCH OPERA kan men een gevechten namiddag doorbrengen.

Paardenmarkt. — Op Woensdag 20 dezer zal eene paardenmarkt gehouden worden aan de Handelslei ten Noorden der Vondelstraat.

GEVRAAGD bekwaame schoenmakersgast Viaquet-Dam, 138, Antwerpen.

Burgelijke stand van Antwerpen

Beweging der bevolking van 3 tot en met 9 Januari 1915. — Geboorten: 75, waarvan 6 behoorende tot de vlottende bevolking.

Overlijdens: 75, waarvan 7 behoorende tot de vlottende bevolking. 39 huwelijken werden in den loop der week gesloten.

1 echtscheiding werd uitgesproken. In de lijst der overlijdensoorzaken vinden wij de volgende opgaven van ansteekende ziekten:

Mazelen: 5; roodekoorts: 2; longteizing: 4; typhus- en slijmkoort: 1; kroep en diphteritis: 1; kinkhoest: 1.

Overlijdens van 16 Januari 1915

Mannelijk geslacht: J. Fryser, z. b., 19 j., wed. van M. Koemans, Hollandsehestr. — J. De Vleeschhouwer, z. b., 61 j., Lange Nieuwstr. 78. — 1 kind beneden de 7 jaar.

Vrouwelijk geslacht: O. Delbecque, geestelijke dochter, 84 j., O. Hollandsehestr. — M. Melis, winkelierstr. 77 j., wed. van P. Paulus, Zilvermidstr. 9 j., C. Stroobant, winkeldochter, 43 j., Eiermarkt, 42. — L. Broux, z. b., 70 j., wed. van F. Hendriks, te Wilrijk. — 4 kinderen beneden de 7 jaar.

Overlijdens: Mann. gesl. 3. Vrouw. gesl. 8. Totaal: 11.

Geboorten: Mann. gesl. 5. Vrouw. gesl. 7. Totaal: 12.

Sport Echo

Orgaan aller sporten. Voor den duur van den oorlog opgenomen in het «VLAAMSCH NIEUWS»

VOETBAL

DE MATCH OP ANTWERP

Hierinnen wij onze lezers dat heden namiddag om namiddag uur (Belg. uur) de «Vlaamsche Nieuws» zal gespeeld worden op het Antwerp n. C. terrein, Broodstraat, nien, onder leiding van heer J. Langenus.

Zienier de vermoedelijke opstelling der elitalen:

Elital A. De Cnodder (B.S.)
Tonnart (B.S.) Jango (A.F.C.)
Peeters (B.S.) Moreels (A.F.C.) Jacobs (B.S.)
Gilliaume en Augustus (A.F.) V. d. Aa
(B.A.) Leenders (B.S.) V. d. Eynde (B.A.)
Deré, Verbruggen, Aarts, Augustus, De Groot.

Stienlet, Suetens, Annaert
Bareudt, Becker
Riket.

Elital B. (Allen Antwerp F.C.)

Terwijl dus van eene zijde het optreden van den Eynde en Verbruggen, twee der beste Antwerpse voetballers, de partij nog meer luister zal bijzetten, kan ons de ietwat wederzijdsche gezelligde samenstelling der twee teams ons een veel gelijker opgaande match doen voorzien dan de vorige maal.

Wie dus een paar uur bevrijd vijl zijn aan de drukkende toestand in te stad, zal op het sportplein van 't Kiel enige verkwikking vinden. In ons blad van morgen geven we een degelijk relaas over de partij, als Messire Pluvius ons zulks heden namiddag niet belet.

EEN VOETBALKAMPIOENSCHAP TE ANTWERPEN

We zien heden namiddag ontegenzeggelijk een hoogst aantrekkelijke partij, waarin enkel dat ontbreekt, zonder hetwelk de oplaaiende geestdrift der toeschouwers niet kan worden verwekt, het zedelijk belang in den zege. Dit was steeds zóó bij vriendenpartijen al pleit dit nu niet precies ten voordele der zuiver sportieve gevoelens van den toeschouwer.

Nu het groote deel der bevolking te Antwerpen is weergekeerd kan aan het inrichten van een kampioenschap gedacht.

De kostelijke, moeilijke verbindingen met de andere Belgische steden, met daar tegenover de onmogelijkheid voor de voetbalclubs dezelfde inkomprizen als voorheen te vergen, maken een nationale competitie zelfs gedeeltelijke onmogelijk.

Er kan echter een kampioenschap voor onze stad en voorgeborechten worden op touw gezet, hetwelk mits vaststelling van een degelijk reglement, waarin desnoods de noodige voorschrift-tabel zou worden voorzien, zeker een groote belangstelling zou verwekken.

Het is onvermijdelijk, dat moeilijkeheden met terrein-eigenaars en andere wellicht hinderpalen zouden kunnen daartellen.

Welnu men vergencege zich met twee, desnoods zelfs met één terrein, waarop dan elken Zondag twee of vier partijen (voor- en namiddag) zouden worden gespeeld. De kosten zouden gezamenlijk door al de deelnemende clubs worden gedragen en gezien hun klein bedrag, wellicht best met de kleine inkomprizen te dekken zijn. Wij meenen dat er best een zed of achtal clubs voor ons voorstel te vinden zijn. Dusdanig zal het voetbal-

FRETEN. — Te koop goede gedresseerde fretten. Adres: Gr. Markt, 1.

Huwelijken van 12 en 16 Januari 1915:

L. Koninckx met M. Joris. — F. Bauwens met M. Van de Sande. — M. Masset met V. de Graaf. — E. De Pooter met M. Havermans. — L. Garbinsky met F. Chalhon. — A. Selis met M. Bollen. — E. D'hooge met R. Van den Bergh. — J. Jekel met M. Lauwers. — A. Tersago met F. Verbert. — F. Sleetkx met M. Van Calster. — P. Horemans met M. Cools. — H. Claeys met J. Van Eyen. — J. Vandeleen met M. Nouden. — C. Verachttert met M. Blust. — E. Van den Broeck met E. de Smet. — G. Pasmans met L. Brendres. — A. Van Kerckhove met C. Huygen. — J. Fontyn met F. Verstraeten.

ROTEL WAGNER, J. Cassier, Café-Restaurant. Goede spijzen en dranken, prachtige kamers. Kunstel. 1.

Rechterlijk Nieuws

Kansspel

Te Hemixem werd in den zomer een bakspel aangeslagen, werkende op zekeren manier en dat aanzien werd als zijnde een hazardspel.

In twijfel gebracht door stellige verklaringen van getuigen ter ontlasing, beval de Correctionele Rechtbank dat er eene proefneming zou plaats hebben in de Raadskamer.

Het spel werd daar overgebracht, en getuigen, voorzitter, rechters, openbaar ministerie, journalisten, beproefden opvolgend de hooge nummers te werpen. Het gelukte verscheidene malen, o. a. bij den voorzitter.

Het bleek overtuigend dat dit spel veel eer een handigheids spel dan een hazardspel was, en betichte werd vrijgesproken.

Plunderingen

Twee personen werden ontmoet met een kar, waarop veel geladen was, voortkomende uit eenen molen. Zij werden vervolgd voor plundering.

Advokaat Le Bon pleitte dat die lieder door Duitse soldaten gerequireerd wa-

sport een zeker leven blijven behouden. Wij stellen onze gastvrije kolommen en onze persoonlijke medewerking ten dienste der belanghebbenden.

De handen uit de mouwen, Antwerpse voetballers! Er moet iets voor onze gekelde sport gedaan worden. H.S.

ATHLETIEK

NIEUW SPORTTERREIN TE BERLIJN

Te Grunewald zal kortlings een geheel nieuw en modern sportterrein aangelegd zijn. Buiten eene wielersbaan zullen alle sporten hunne afzonderlijke pleinen hebben, zoowel lucht-, voetbal- als atletiek-sporten.

WIELRIJDEN

DE WIELERKOERSEN TE BERLIJN

Het programma van de openingskoersen in het sportpaleis te Berlijn op 24 Januari is reeds vastgesteld. Het bevat eene openingskoers, een snelkoers, een handikap en als hoofdmoment eene uurkoers per tweetallen. De samenstelling der koppels is nog niet juist gekend. Voor wat de vreemde deelnemers betreft, zijn reeds volgende neutrale paren aangeworven: de Zwitsers PAUL SUFER-FRITZ RY-SER en de Denen H. KJELSEN-Em. VIELSEN. Heden, zondag, zal de houten pist de eerste maal voor het entrainement worden opgesteld. Wegener heeft vanwege zijne militaire oversten voor den 24 Januari verlof gekregen om van Potsdam naar Berlijn de openingskoers te komen mederijden.

HET DUITSCH WIELERBOND

Het V. D. R. heeft aan zijne leden het voorstel gedaan, gezien den huidige toestand, de statutaire vergadering van Januari te verdragen tot onbepaalden datum, waarmede natuurlijk al de leden zullen instemmen.

WHEELER OVERLEDEN

Uit Londen wordt het overlijden gemeld van den bekenden oud-wielrijder Harry Wheeler, die ten tijde van Zimmerman in de Amerikaanse sportwereld werd opgemerkt. Wheeler was 42 jaar oud. In de laatste jaren was het een verstoekt automobielvoerder.

JACQUELIN, de populairste der Paigische renners, is in dienst van generaal Pau als auto-voerder. Hij zal nu in Russisch Polen best zijn «slijkweeters» kunnen toepassen.

VAN HOUWAERTS rijwiel-magazinen te Brussel moeten wijd uitgerequireerd zijn. Ze zijn inderdaad overaltrijk de

Oorlogsalmanak van 1915

1 Januari. — Het Engelsch lineschip "Formidable" in het Kanaal door een Duitsche dookboot in den grond geboord. De Turken bezetten Ardahan.

3 Januari. — De Turken uit Ardahan geworpen. De Franschen vallen aan ten Westen van Senuheim in den Opper-Ekzas. De Russen bezetten opnieuw Bockovina.

4 Januari. — De Russen verslaan de Turken bij Sarykamysj.

5 Januari. — De Duitschers maken ten Oosten van de Rawka en de Bzura eenige vorderingen.

6 Januari. — De Turken bezetten Oermia en behalen voordeelen bij Miandob in Perzië.

8 Januari. — De Turken treden opnieuw offensief op in den Kaukasus en rukken in Perzië verder op. Engeland antwoordt op de nota van de Vereenigde Staten. Engeland verlangt van Zwitserland een verstrekkend verbod van uitvoer. Herpaalde aanvallen van Duitsche vliegers op Duinkerken. De Russische vloot beschiet Sinope.

9 Januari. — De Duitschers beschieten Soissons. Nieuwe tocht der Duitsche luchtvloot over Veurne, Duinkerken, Calais, de poging om het Kanaal over te vliegen mislukte door 't slechte weder. Oostenrijgisch vlieger werpt twee bommen op Cetinje (Montenegro). Mistipule Engelsche landing nabij Sariseki (Azië-Turkije). Turken bezetten Kotur.

10 Januari. — Zeebrugge nogmaals beschoten. De Duitschers vorderen in Argonne. Russische vlieger boven Gumbinnen (Oost-Pruisen). Tatis (Perzië) door de Russen ontruimd.

11 Januari. — Engelsch watervliegtuig bij Akaba door de Turken neergehaald.

12 Januari. — Een Taube neergehaald bij Amiens. Begravenis van Const. Garibaldi.

13 Januari. — Schrikkelijke aardbeving in Italië. Westelijke der bondgenooten beschoten. De Oostenrijk-Hongaarsche minister van buitenlandse zaken, graaf von Berchtold, treedt af en wordt opgevolgd door Fr. von Burian.

15 Januari. — De Duitschers behalen aan de Aisne (bij Soissons) aanzienlijke voordeelen.

Belgische Soldaten krijgsgevangen in Duitschland.

37. Lijst

Binamé Ernest, 2de linie, Lier.
Basour Cornelis, 2de linie, Soignies.
Batté Achille, 2de linie, Gent.
Bertels Henri, 2de linie, Kortrijk.
Bardian Louis, 2de linie, Molenbeek.
Boeren Georges, 2de linie, Molenbeek.
Brochez Isidore, 1e carabiniers, Antwerpen.
Bottu Camille, 1e carabiniers, Zee.
Bax Pierre, 2de linie, Jurbise.
Bander Fernand, 2de linie, Beclou.
Bolomé Isidore, 2de linie, Wilrijk.
Braekman J. B., 1e carab., Brussel.
Borrey Pierre, 4de lanc., St-Genois.

DE ELLENDIGEN

DOOR

Victor HUGO

KORT OVERZICHT DER VORIGE GEDEELTEN

Op een koude Oboloberdag van het jaar 1815 kwam een doodvermoed, haveloos reiziger in het stadje Digne. Hij heette Jean Valjean, en was pas, na 19 jaar gelei-straf, van het bagno ontslagen; hij was eerst veroordeeld geweest voor 5 jaar, wegens het binnenbreken bij een bakker, bij wien hij een brood wilde stelen voor zijn hongerig huisgezin! — Daarna werd zijne straf keer op keer vermeerderd, daar hij herhaalde pogingen in het werk gesteld had om te ontvluchten. Hij kwam dus doodvermoed te Digne; maar overal wees men hem ter oordele van zijn ellendig voorkomen de deur; uiteindelijk werd hij opgenomen bij den bisschop, die men wegens zijne godaardigheid Monseigneur Bienvenu noemde. Hier werd hij heiligher verzorgd en gespiegeld. Rond twee uur in den morgen werd hij er wakker. De reiziger, die vroeger geen slecht mensch was, maar in wie door de gewenststraf alle menschelijk gevoel verdoofd was, kon de verleidende niet verstaan het eenige zilverwerk van den bisschop (want deze besteedde al zijn geld aan liefdadige werken), namelijk de couverts en twee kandelabers, te stelen. Met zijn buit vluchtte hij, doch werd welhaast door gendarmen opgepikt. Hij verklaarde het zilver van den bisschop gekregen te hebben. Men bracht hem voor Monseigneur Bienvenu, en deze, in zijne goedheid, wilde geen beschuldiging tegen den dief doen, en zeide dat hij hem geschonken had. Daarna zei hij hem plechtig: — Vergeet nooit, dat ge mij belooft hebt, dit geld aan te wenden om een eerlijk man te worden.

Zij arbeide om te leven; daarna beminde zij insgelijks om te leven, want ook het hart heeft zijn honger. Zij belandde Tholomys.

Voor hem was 't een minnarij; voor haar een hartstocht. De straten van het Quartier Latin, waarin het mierennest der studenten en grisetten wemelt, zagden het begin van dezen liefdedroom. Op deze kronkelpaden des heuvels van het Pantheon, waar zooveel avonturen aangeknoopt en ontbonden worden, had Fantine Tholomys lang ontvlucht, doch zoo, dat zij hem telkens weder ontmoette.

Blacheville, Listolier en Fameuil vormden een groep, waarvan Tholomys het hoofd was. Hij bezat de geestigheid. Op zekeren dag nam Tholomys de drie anderen ter zijde, maakte een gewichtig gebaar en zeide: — Sinds nu bijna een jaar vragen Fantine, Dahlia, Zephine en Favourite

Beelen Auguste, 4de lanc., Bugghent.
Blommaert Pierre, 4de lanc., Gent.
Baevghem Auguste, 4de lanc., Pas-de-Calais.
Ballekeer Ernest, genie, Jurbise.
Beghein Paul, 2de gidsen, Zwijndrecht.
Boutry Charles, 1e gidsen, Lier.
Binou Louis, 2de linie, Moll.
Braynicks Ernest, 2de linie, Lier.
Van Gecchten Jan, art., Antwerpen.
Van Limberg L., serjant, 2e lin., Antwerp.
Van Mulders C., 3e jag. te paard, Antwerpen.
Van Meer Jules, 3e jag. te p., Beeringen.
Van Hercke Arthur, art., Lier.
Van Loock Séverin, genie, Antwerpen.
Van Rensveld Louis, gren., Sichen.
Van Hoof Adolf, art., Ruysbroeck.
Van Riel Leopold, grenad., Aalst.
Van Winkel Cyriel, art., Antwerpen.
Van Langendonck Fel., 3e j. te v., Bael.
Verpoorten Aug., grenad., Antwerpen.
Verkaerts Alfons, 1e jag. te voet, Antwerpen.
Vermimmen Theo, 3e jag. te paard, Antwerp.
Verhoogen Jan, 3e lanciers, Antwerpen.
Verhulst L., 5e j. te paard, Antwerpen.
Van Haere Rich., 3e j. te voet, St-Amandsb.
Verbeest Remy, 3e j. te voet, Bugghent.
Verdoort Sylv., 3e jag. te voet, Einthoven.
Vanneste Henri, 14e linie, Tongeren.
Verheye Michel, 14e linie, Wechter.
Verhey Joos, 14e linie, Haerlebeke.
Verstraeten J. B., genie, Oosthoven.
Verrière Pieter, grenadier, Lokeren.
Vermeyen Frans, grenad., Heyst-op-den-B.
Vermeyen Alois, grenadier, Gers.
Van Schap Remy, artillerie, Haecht.
Van Hulsel Alfons, genie, Antwerpen.
Van den Saenen Ed., 14e linie, Millen.
Verhoeven G., 3e j. te voet, Tremeloo.
Wallaert Gnst., art., Brussel.
Wullaert Jules, 3e jag. te voet, Heyst-a-Zee.
Wijendaele Gustaaf, gren., Assche.
Willems Felix, art., Lier.
Wilsens Alfons, grenad., Ninove.
Van Hoersel Jan, art., Brussel.
Verack Jules, brig., 3e j. te p., St-Baas.
Van Rijssel Karel, art., Borgerhout.
Van Looveren Louis, art., Aychen.
Van Mol Jan Bapt., 14e linie, Brussel.
Van Damme Louis, grenad., Langdorp.
Van Campenhout Joz., grenad., Ravels.
Vermeers Fr., ber. art., Ledeborg.

HET OUD HUIS HASTIÈRE
(Geysen en Charlier)
27, Merxemstraat, Antwerpen
VODDEN
TOUWERK
METALEN
BEENDEREN
— ENZ. —
Wordt afgehaald.
— Comptante betaling —

STADSLOTEN
van Antwerpen, Brussel, Gent en Luik,
Staatsfondsen en Coupons worden gekocht door de "Nederlandsche Levensverzekering- en Lijfrentenbank" met recht van wederinkoop
VOOR DENZELFDE PRIJS
gedurende 3 of 6 maanden
Moretuslei, 51, Antwerpen
Geopend van 9 tot 12 en van 2 tot 6 uren

ons om een verrassing. Wij hebben ze haar plechtig beloofd. Zij spreken er ons dagelijks om aan, vooral mij. Evenals de oude vrouwen te Napels den H. Januarius toeroepen: «Paccia galluta, fa o miracolo», gele tronie, verricht uw mirakel! zeggen onze schoonen gestadig tot mij: Tholomys, wanneer zal uw verrassing voor den dag komen? Tegelijkertijd schrijven ons onze ouders. Zoo worden wij van alle zijden geplaagd. Het oogenblik schijnt nu gekomen. Laat ons dus overleggen.

Toen sprak Tholomys zachter, en 't geen hij op een geheimzinnige wijze zeide, scheen zoo grappig, dat de vier monden tegelijkertijd in een luid schaterend gelach uitbarsten, en Blacheville uitriep: — Dat is een heerlijk denkbeld!

Zij kwamen bij een estaminet vol rook, traden er binnen en het overige hunner conferentie verloor zich in de duisternis.

Het gevolg dezer duisternis was een schitterende buitenpartij, die den volgende Zondag zou plaats hebben, en waartoe de vier jongelingen de vier meisjes noodigden.

't Was in den vacantielijde, en een warme heldere zomerdag. De oude, Favourite, de eenige die kon schrijven, had uit naam van alle vier aan Tholomys geschreven: «C'est une bonne heure de sortir de bonheur». Daarom stonden zij te vijf uren 's ochtends op. Toen voeren zij met de schuit naar St. Cloud, bezichtigden den verdroogden waterwal, en riepen: Wat moet dat fraai zijn, als er water in is! Zij gebruikten het ontbijt, wandelden, stoeiden, vermaakten zich op allerlei wijzen, plukten bloemen, aten en dronken, kortom waren volkomen gelukkig.

De meisjes koutten, lachten en zongen als ontsnapte vinken. 't Was een dolle pret.

Tholomys volgde als de meester der groep. Hij was zeer vroolijk, maar men voelde toch zijn heerschappij; in zijn vroolijkheid was iets van den dictator: zijn grootste opschik was een wijde nanking pantalon met «souspiéds» van gevlochten koperdraad, hij had een dikken bamboes van tweehonderd franks in de hand; en, wijl hij zich alles veroorloofde, in den mond — iets vreemds in dien tijd — een sigaar. Er was niets heiligher voor hem — hij rookte.

Tholomys is toch een ongemeen mensch, zeide de anderen eerbiedig. Zij zijn pantalon! hoe forsch!

Fantine was de vroolijkheid zeive. Haar prachtige tanden hadden blijkbaar van God den last ontvangen, om te lachen. Zij droeg haar stroohoed met lange fladderende witte kinbanden liever in de hand dan op het hoofd. Haar zwaar blond haar, dat telkens losging en langs haar hoofd goltde, deed haar

Waterorganen, Blaas, Nieren
De scheikundige remedie Vincart (ged. M.) geneest spoedig alle ziekten en inflammatiën der waterorganen: uitloopen, lendenpijn, steen, witte verliezen, troebele, pijnlijke of brandende waters. — Prijs 3.50.
Groote Apotheek-Drogerij
Montignystraat, 113-115
(Recht over het Zwemdok)
Vroeger Brederodestraat, 160
VINCART
Verantwoordelijk gediplomeerd Apotheker

METALEN
HET OUD HUIS HASTIÈRE
(Geysen en Charlier)
27, Merxemstraat, Antwerpen
Koopt de
Beenderen
op tegen comptante betaling. — Alles wordt te huis afgehaald. — Laat u inschrijven op het bureel, of aan onze voorleiden.

VERZENDINGEN
Firma: Alex. SMYERS & Co
BELIARDSTRAAT, 3
GELAST ZICH MET
alle soorten van Vervoer
aan overeen te komen prijzen

AANBIEDING
van Goedkooppe Publiciteit in
Het Vlaamsche Nieuws
Het meest verspreid Vlaamsch dagblad door geheel België
VOOR ALLE PUBLICITEIT IN BRUSSEL
WENDE MEN ZICH PLACE SAINCTELETTE, 29
Aanzienlijke vermindering tijdens den duur van den Oorlog
Handelaars, Aankondigingen in HET VLAAMSCH NIEUWS
leveren altijd eenen goeden uitslag op.

Antwerpen=Brussel
EN VICE-VERSA
VERVOER van REIZIGERS
met de stoombooten der Naaml. Scheepvaart-Mpji
L'UNION
Duur der reis ongeveer 5 uren
Prijs van de reis 5 fr. per persoon.
PASPOORT VERPLICHTEND
DAGELIJSCH VERKEER
om 10 1/2 uren (naar van den Toren)
Inschepping aan de Petrool-inrichtingen, eindpunt van tram n. 13.
BUFFET AAN BOORD
De Maatschappij gelast zich insgelijks met de reisgevoeren aan huis te doen afhalen. Voor verdere inlichtingen zich te wenden tot de
Maatschappij «L'UNION»
36, VLAAMSCH KAAI | 1. QUAI DES MATÉRIAUX
ANTWERPEN. BRUSSEL.

TE HUREN
1. Benedenhuis, 3 dooreenlopende plaatsen, keuken gelijkvloers, 2 kamers boven de keuken. Waterleiding. fr. 50 per maand.
2. 2 kamers, 1e verdiep, elk 2 kamers, mansarde, zolder en kelder fr. 25 per kwartier (waterleiding boven), gelegen Gadsstraat, 16, Borgerhout. Te bevragen bij Deprez, Groote Markt, 1, Antwerpen.

HELPT
ons volk aan werk, werk voor de menschen op dit oogenblik beteekent brood, laat daarom tegen lage prijzen een kleedingsstukken, mantels, pardessus, dekens, tapijten, enz., enz., verven of wassen in de stoomverwijdering
A. VAN WEEREN
Mechelschesteenweg, 93; Kunstlei, 38. Vondelstraat, 8; Kasteelpleinstraat, 67.
ROUZWART IN 24 UREN

Meubelmakers
Schrijnwerkers en Aannemers.
worden hierdoor ter kennis gebracht dat mijn Magazijn van Rik, Meubel- en ander Hout, alle werkdagen open is van 7 1/2 tot 12 u. en van 1 u. tot zonsdaggang. Tegen komptante betaling, verkoop ik tot de matigste prijzen.
G. MABLFYTT
26, Kobergstraat, Zuidstation.

Waterorganen, Blaas, Nieren
De behandeling van Dokter Charlus geneest alle inflammatiën en ziekten der waterorganen, uitloopen, steen, lendenpijn, witte verliezen, troebele, brandende of pijnlijke waters.
SPOEDIGE GENEZING
zelfs in de ergste gevallen
PRIS: 4,00 FRANK
De waters der zieken zullen in ons laboratorium KOSTELOOS onderzocht worden.
ZUID-VOLKSAPOTHEEK
126, BREDERODESTRAAT, 126
ANTWERPEN

Bakkerij Help U Zeive
In den winkel der Volksstraat, 40, verkoopt men het smakelijkste brood, spekultatie, amandelbrood, pistolets, allerlei koeken en klein gebak.

Herbergiers
De brouwerij HELP U ZELVE levert voortdurend aan allen, hare lijne bieren, aan bijzonder voordelinge voorwaarden.
De bestellingen worden aangenomen, 40, VOLKSTRAAT, 40.
Bieren van 16 tot 24 fr. de ton van gewaarborgden inhoud, met wedergaaf van 10 t. h.

DE GOEYSE
Fabriek van
MASSIEVE MEUBELN
22, BREDERODESTRAAT, 22

Depot in de Paleisstraat, 119
Alle soorten van Beddegoed
Gelast zich ook met alle Reparatiën
Verzorgde inpakking
van Meubelen voor de Verzending
TE HURF
op het Zuid, schoon benedenhuis met hof. Zeer goede koop. Te bevragen St. Laurijsstraat, 147.

VROUWEN
De Remedie van Dr Carios
is wonderbaar tegen onregelijn, achter- en wegblijvende maandstanden. Prijs 10 fr.; 1/2 doos fr. 5.50 tegen postwan.
Zuidvolksapothek, 126, Brederodestraat, Antwerpen.

John P. BEST & Co
Groote aankomst
van
BESTE ANTHRACIETEN
en grove 1/2 vette
HUISKOLEN BRIKETTEN
EN MACHIENKOLEN
36-37 Groenplaats.

Goedkooppe lectuur voor onze Lezers.
10 verschillende prachtige geïllustreerde en gekleurde albums, elk van 120 bladzijden, met ongeveer 1000 plaatjes, aan den geringen prijs van 30 CENTIEMEN PER ALBUM.
No 1, 2, 3 en 4: Album van Het Nieuwste.
No 1, 2, 3 en 4: Het Boek der Groote Avonturen.
No 1 en 2: Album van Het Lacherke.
Al deze Albums zijn te bekomen bij de verkoopters van ons blad.
Voor alle bestellingen in het groot, wende men zich Nationalestraat, 164.
HET HUIS
Le Chauffage Central
De Wilde-Selleslagers & Co, berichten de kassaten dat, tijdens de beschieting, de bureelen, gelegen Solvinsstraat, 40, totaal vernield zijn. De bestellingen kunnen gedaan worden in het tijdelijke bureel, bij M. VERHEYEN, HANDELSREI, 114.

BERICHT
De liefhebbers van goed vleesch, kunnen in de goed gekende beenhouwerij, Rouaansche kaai, 3, nabij het loodswezen, eerste kwaliteit vleesch bekomen, niet duurder dan aan het Slachthuis.
De percent-bons van 1914 zullen einde Januari uitbetaald worden.
E. MICHEL & Co
ROUAANSCH KAAI, 3.
CIGAREN EN CIGARETTEN
FIJNE DRANKEN EN LIKEUREN
Piet UYDENS-CR&PO
IN DE SOLSLEUTEL
ESTAMINET
JESUSSTRAAT, 31, ANTWERPEN

eene Galathee gelijken, die onder de wilgen vlucht. Haar rooskleurige lippen babbelden bekoorlijk.

Na het ontbijt waren de vier paren gegaan naar hetgeen toen het koninklijk vierkant werd genoemd, om er een pas uit Indië aangekomen plant te bezichtigen, wier naam we ons nu niet herinneren, en die op dat tijdstip geheel Parijs naar St. Cloud lokte. 't Was een zonderlinge en fraaie heester, hoog van stam, welks talloze bladerloze takjes, als draden zoo fijn, met miljoenen kleine witte roosjes waren bedekt, zoodat de plant een met haar begroeid en met bloemen bedekt hoofd geleek. Een ontelbare menigte verdroogde zich steeds om de plant te bewonderen.

Na de bezichtiging van dezen heester, zei Tholomys: Ik geef eels! en na met een ezelverhuurder accoord te hebben gemaakt, keerden zij langs Vanvres en Issy terug. Het park te Issy, een nationaal eigendom, destijds in 't bezit van een zekeren Bourguin, stond toevallig open. Zij waren het hek doorgegaan, hadden het beeld van den kluisenaar in de groet bezocht, de geheime werkingen van de vermaarde spiegelkamer beproefd, de waardige uitvinding van een sater, die millionair is geworden. Zij hadden stoutmoedig geschommeld op den schopstiel tusschen de twee kastanjeboomen, die door den abbé Bernis bezongen zijn. Terwijl de schoonen een voor een schommelden, en hierdoor haar japonnen onder algemeen gelach opvolgen, zong de Toulousier Tholomys, die eenigszins Spanjaard was, daar Toulouse een nicht van Toloza is, op droefgeestige wijs het oude gallega-lied, dat wellicht door een schoon meisje ingegeven werd, dat op een touw tusschen twee boomten schommelde!

Soy de Badajoz.
Amor me llama.
Toda mi alma
Es en mis ojos
Porque ensenas
A tus pinas.

Fantine alleen wilde niet schommelen. Van zulke preutschheid houd ik niet, pruttelde Favourite, tamelijk scherp.

Toen men de eels verlaten had, was 't een nieu vermaak: men voer in een bootje over de Seine, en van Passy ging men te voet naar de barrière de l'Etoile. Zij waren, men zal 't zich herinneren, sedert vijf uren 's ochtends op de been, maar, «och», zei Favourite, «des Zondags wordt men niet moede; 's Zondags werkt de vermoeidheid niet». Tegen drie uren gleden de vier paren, die vol geluk en zaligheid waren, van de Russische bergen, een zonderling toestel, dat destijds op de hoogte Beaujon stond en welks golvende lijn men boven de boomten der Champs-Élysées kon zien uitkomen.

Nu en dan riep Favourite: — En de verrassing nu? Ik verlang naar de verrassing.

— Geduld! antwoordde Tholomys.

Toen men zich met de Russische bergen genoeg vermaakt had, dacht men aan den maaltijd; en het gelukkig acht, eindelijk een weinig vermoeid, had in de herberg Bombarda zijn anker laten vallen. 't Was een tweede etablissement van den vermaarden gaarkook Bombarda, wiens uithangbord men toen in de straat Rivoli naast de passage Delorme kon zien.

Een ruime, maar leelijke kamer met een alkoof, waarin een bed stond (uit-hoofde der menigte die des Zondags deze herberg bezocht, had men zich hiernede moeten behelpen); twee ramen waaruit men, tusschen de olmen, de kade en de rivier kon zien; een prachtige zonneschijn, die over de ramen gleed; twee tafels; op de eene rousachtige bouquetten, met heeren- en dameshoeden vermengd; aan de andere de vier paren, gezeten rondom dicht op elkander geschoven schotels, borden, glazen en flesschen; kruiken bier tusschen flesschen wijn, weinig orde op de tafel, eenige wanorde er onder.

Zoo was het tegen half vijf uur des avonds gesteld met het herderlijk vermaak, dat te vijf uren 's ochtends begonnen was.

De zon daalde, de eetlust werd verzaagd.

Fameuil en Dahlia neurieden; Tholomys dronk, Zephine lachte, Fantine glimlachte; Listolier bleef op een houten kindertrompetje, dat hij te St. Cloud had gekocht. Favourite lonkte teederlijk Blacheville toe en zeide: — O, Blacheville, hoe bemin ik u! Dit gaf aanleiding tot Blacheville's vraag: — Wat zoudt ge doen, Favourite, zoo ik ophield u te beminnen? — Ik? riep Favourite. O, spreek zoo niet, zelfs niet in schets. Zoo ge ophield mij te beminnen, zou ik op u springen, u verscheuren, krabben, ik zou u in 't water gooien, u gevangen doen nemen. Blacheville glimlachte met het welbehagen van een man wiens eigenliefde zich gestreeld voelt. Favourite hernam: — Ja, ik zou de wacht roepen! Meent ge, dat ik mij zou bedwingen, monster? Blacheville wierp zich in verrukking achterover op zijn stoel en kneep hoogmoedig zijn oogen dicht.

Etende fluisderde Dahlia, temidden van het rumoer, Favourite toe: — Ge hebt uw Blacheville dan wel heel lief! — Ik! Ik kan hem niet uitstaan, antwoordde Favourite op denzelfden toon, haar vork weder opnemende. Hij is gierig. Ik bemin het heertje, dat tegenover mij woont. Kent hij hem? een knappen jongen? Men ziet, dat hij veel aanleg

tot komediant heeft. Ik ben verzet op komedianten. Zoodra hij te huis komt zegt zijn moeder: «Ach hemel! nu is 't uit met mijn rust. Nu begint hij te schreeuwen. Maar, mijn kind, ge doet mijn hoofd bersten!» Dan loopt hij het huis door tot op de vliering, zoo hoog hij kan, om te zingen, te declameeren, en wat weet ik het? dat men hem beneden hoort! Hij verdient reeds een frank daags bij een deurwaarder met het schrijven van dagvaardingen. Hij is de zoon van een zanger der kerk van St. Jacques du Haut-Pas. O, hij is heel knap. Hij aanbidt mij zoozeer, dat hij op een dag, toen hij mij beslag zag maken om koeken te bakken, zeide: — Meijfrouw, maak koekjes van uw handschoenen, en ik zal ze opeten.

Alleen kunstenaars kunnen iets zoo aardigs zeggen. O, hij is betoverend. Ik zou waarlijk haast op dien lieven jongen verzet worden. Ik zeg echter naar aan Blacheville, dat ik hem bemin. Wel, wat zegt ge? kan ik goed liegen? Favourite hernam na een pauze: — Weet ge, Dahlia, ik ben treurig. Het heeft den ganschen zomer geregend; de wind hindert mij; Blacheville is zoo vreeselijk gierig; er zijn nog geen jonge erwtes op de markt; men weet niet wat men eten zal; ik heb de «spleen», zoals de Engelschen zeggen; de boter is zoo duur! en zie, 't is een gruwel, wij eten in een kamer waar een bed staat; dit doet mij van het leven wagen.

Te zelfder tijd keek Favourite, die de armen kruiste en het hoofd achterover wierp, Tholomys strak in de oogen en zeide: — En waar blijft nu de verrassing? — 't Is waar. Het oogenblik is gekomen, antwoordde Tholomys. Mijn heeren, 't uur om deze dames een verrassing te bereiden heeft geslagen. Wacht ons een oogenblikje, dames.

— Het begint met een kus, zei Blacheville.

— Op het voorhoofd, voegde Tholomys er bij.

Ieder drukte ernstig een kus op het voorhoofd zijner minnares; vervolgens gingen alle vier de heeren, de een achter den ander, naar de deur, met den vinger op den mond.

Favourite klapte bij hun vertrek in de handen en zeide: — 't Begint prettig.

— Blijft niet te lang weg, lispte Fantine. Wij wachten u.

Toen de meisjes alleen waren, gingen zij twee aan twee, op de ellebogen geleund, voor de rozen staan, en praatten van het eene raam tot het andere met elkander.

Zij zagen de studenten gearm de herberg uitgaan; dezen keerden het hoofd om, wenkten de meisjes glimlachend toe en verdwenen in dien bestoven Zondag

schen menschen, die de wekelijks de Champs-Élysées bestormt.

— Blijft niet te lang weg! riep Fantine.

— Wat gaan zij ons halen? zei Zephine.

— 't Zal zekerlijks iets fraais zijn, zei Dahlia.

— Ik, hernam Favourite, wensch dat het iets van goud zij.

Zij vonden dra verstrooing in de beweging, welke zij door de takken van het hoog geboomte heen, langs den kant van 't water zagen, en die haar zeer vermaakte. 't Was het uur, dat de postkarren en diligences vertrokken.

Er verliep eenige tijd. Eensklaps maakte Favourite een beweging, als van iemand die ontwaakt.

— Maar, zeide zij, waar blijft de verrassing?

— Zij blijven lang weg! zei Fantine.

Nadat Fantine dit zuchtend gezegd had, trad de knecht, die bij het eten bediend had, binnen. Hij had iets in de hand, dat een brief geleek.

— Wat is dat? vroeg Favourite.

De knecht antwoordde: — Het is een brief, dien de heeren van straks mij voor de dames hebben gegeven.

— Waarom hebt ge hem niet dadelijk gebracht?

— Wijl de heeren bevelen hadden hem eerst na verloop van een uur aan de dames te geven, antwoordde de knecht.

Favourite rukte het papier den jongen uit de handen. Het was inderdaad een brief.

Er is geen adres op. Maar zie, er staat op geschreven: — «Dit is de verrassing».

Zij scheurde den brief haastig los en las (ze kon lezen): — «O, onze liefjes!

Weet, dat we ouders hebben. Ouders, ge weet daar zoo niet af. In het kinderlijke en fatsoenlijke «code civil» heet dat vaders en moeders. Maar die ouders zuchten naar ons, die ouders van dagen eischen ons op, die goede mannen en die goede vrouwen roepen ons, verloren zonen; zij snakken naar onze terugkomst en bieden aan, gemeste kalveren te slachten. Aangezien we braaf zijn, gehoorzamen we hun. Op het oogenblik, dat ge deze regelen leest, brengen vijf vurige rossen ons naar onze papa's en mama's terug. We ruimen het veld, zoals Bossuet zegt. We vertrekken, we zijn vertrokken. Wij vluchten in de armen van Laffite en op de vleugels van

(Wordt vervolgd.)